

31993L0006

1993 6 11

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 141/1

TARYBOS DIREKTYVA 93/6/EEB
1993 m. kovo 15 d.
dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 57 straipsnio 2 dalies pirmąjį ir trečiąjį sakinius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi pagrindinis tikslas, keliamas 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyvoje 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje ⁽⁴⁾, yra leisti investicinėms įmonėms, kurioms leidimus veiklai išduoda ir kurias prižiūri buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, laisvai steigti filialus bei teikti paslaugas kitose valstybėse narėse; kadangi minėtoje direktyvoje atitinkamai numatyta derinti taisykles dėl leidimų veiklai suteikimo tokioms investicinėms įmonėms ir dėl jų verslo priežiūros;

kadangi vis dėlto toje direktyvoje nenustatyti nei bendrieji standartai dėl investicinės įmonės nuosavų lėšų, nei tokių įmonių pradinio kapitalo dydis; kadangi direktyvoje taip pat nenustatyta bendra šių įmonių prisiimamos rizikos valdymo sistema; kadangi

kai kuriose šios direktyvos nuostatose nurodoma kita Bendrijos iniciatyva, kurios tikslas būtent ir yra priimti suderintas priemonės šiose srityse;

kadangi priimta nuostata, kad reikia suderinti tik tas priemones, kurios būtinos ir kurių pakanka tarpusavyje pripažinti leidimų veiklai išdavimo ir riziką ribojančios priežiūros sistemas; kadangi priemonių, skirtų investicinių įmonių nuosavų lėšų apibrėžimui suderinti, priėmimas, šių įmonių pradinio kapitalo dydžio nustatymas bei bendros sistemos, reikalingos investicinių įmonių prisiimamai rizikai reguliuoti, sukūrimas yra esminiai derinimo aspektai, būtini tam, kad vidaus finansų rinkos sistemoje būtų įdiegtas tarpusavio pripažinimo principas;

kadangi reikia nustatyti skirtingo dydžio pradinį kapitalą, priklausomai nuo veiklos, kuria užsiimti investicinėms įmonėms išduotas leidimas, masto;

kadangi egzistuojančioms investicinėms įmonėms, esant tam tikroms sąlygoms, turėtų būti leidžiama tęsti savo veiklą net ir tuo atveju, jeigu jos nevykdo naujoms investicinėms įmonėms nustatyto minimalaus pradinio kapitalo dydžio reikalavimo;

kadangi valstybės narės taip pat gali nustatyti griežtesnes taisykles negu tos, kurios numatytos šioje direktyvoje;

kadangi ši direktyva yra dalis platesnių tarptautinių pastangų, kurių tikslas – suderinti galiojančias taisykles dėl investicinių įmonių bei kredito įstaigų (toliau – įstaigos) priežiūros;

kadangi bendrieji pagrindiniai standartai dėl kredito įstaigų nuosavų lėšų yra pagrindinis vidaus rinkos investicinių paslaugų

⁽¹⁾ OL C 152, 1990 6 21, p. 6 ir OL C 50, 1992 2 25, p. 5.

⁽²⁾ OL C 326, 1991 12 16, p. 89 ir OL C 337, 1992 12 21, p. 114.

⁽³⁾ OL C 69, 1991 3 18, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 141, 1993 6 11, p. 27.

sektorius bruožas; kadangi nuosavos lėšos tarnauja įstaigų tęstinumo užtikrinimui bei investuotojų apsaugai;

kadangi bendroje finansų rinkoje įstaigos nepriklausomai nuo to, ar jos yra investicinės įmonės, ar kredito įstaigos, tiesiogiai tarpusavyje konkuruoja;

kadangi todėl pageidautina užtikrinti vienodą kredito įstaigų bei investicinių įmonių traktavimą;

kadangi kredito įstaigoms 1989 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvoje 89/647/EEB dėl kredito įstaigų mokumo normatyvo ⁽¹⁾ jau nustatyti bendrieji kredito rizikos priežiūros ir kontrolės standartai;

kadangi būtina parengti bendruosius standartus dėl kredito įstaigų prisiimamos rinkos rizikos bei papildomą sistemą, reikalingą įstaigų prisiimamos rizikos, pirmiausia rinkos rizikos, o ypač – pozicijos rizikos, sandorio šalies (atsiskaitymų) rizikos bei užsienio valiutos rizikos priežiūrai vykdyti;

kadangi būtina įvesti sąvoką „prekybos knyga“, kurią sudaro vertybinių popierių ir kitų finansinių priemonių, laikomų prekybos tikslais ir kurioms labiausiai gresia rinkos rizika bei su tam tikromis klientams teikiamomis finansinėmis paslaugomis susijusi rizika, pozicijos;

kadangi pageidautina, kad įstaigos, kurių veikla, fiksuojama prekybos knygoje, yra nedidelė tiek absoliučia, tiek santykinė prasme, galėtų taikyti Direktyvą 89/647/EEB, o ne šios direktyvos I ir II prieduose išdėstytus reikalavimus;

kadangi svarbu, kad valdant atsiskaitymų (pristatymo) riziką būtų atsižvelgiama į veikiančias sistemas, kurios sukuria pakankamą apsaugą, sumažinančią tokią riziką;

kadangi bet kuriuo atveju įstaigos privalo laikytis šios direktyvos nurodymų ir atsižvelgti į užsienio valiutos keitimo riziką visoje savo veikloje; kadangi mažesni kapitalo reikalavimai turėtų būti nustatyti glaudžiai tarpusavyje susijusių valiutų pozicijoms, nepriklausomai nuo to, ar tai patvirtinta statistiškai, arba numatyta teisiškai saistančiose tarpvyriausybiniuose sutartyse, visų pirma atsižvelgiant į kuriamą Europos pinigų sąjungą;

kadangi visose įstaigose vidaus sistemos, skirtos palūkanų normų rizikai valdyti ir kontroliuoti visose veiklos srityse, yra ypač svarbi priemonė šiai rizikai sumažinti; kadangi kompetentingos institucijos privalo prižiūrėti tokias sistemas;

kadangi 1992 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 92/121/EEB dėl kredito įstaigų didelių paskolų valdymo ir kontrolės ⁽²⁾ nesiekiami nustatyti bendrų taisyklių dėl didelių paskolų valdymo tose veiklos srityse, kurios daugiausia susijusios su rinkos rizika; kadangi minėtoje direktyvoje nurodyta kita Bendrijos iniciatyva, kurioje siūloma patvirtinti metodų, naudojamų šioje srityje, privalomo derinimo tvarką;

kadangi būtina priimti bendras taisykles dėl investicinių įmonių didelių paskolų stebėjimo bei kontrolės;

kadangi kredito įstaigų nuosavų lėšų apibrėžimas jau yra pateiktas 1989 m. balandžio 17 d. Tarybos direktyvoje 89/299/EEB dėl kredito įstaigų nuosavų lėšų ⁽³⁾;

kadangi apibūdinant įstaigų nuosavas lėšas turėtų būti vadovaujama minėtu apibrėžimu;

tačiau kadangi yra priežasčių, dėl kurių šioje direktyvoje pateikiamas įstaigų nuosavų lėšų apibrėžimas gali skirtis nuo apibrėžimo, pateikto anksčiau minėtoje direktyvoje, kad būtų atsižvelgta į specifines tokių įstaigų, kurioms visų pirma gali iškilti rinkos rizika, vykdomos veiklos ypatybes;

kadangi 1992 m. balandžio 6 d. Tarybos direktyvoje 92/30/EEB dėl kredito įstaigų konsoliduotos priežiūros ⁽⁴⁾ yra nurodytas konsolidavimo principas; kadangi joje nėra nustatytų bendrų taisyklių dėl finansų įstaigų, užsiimančių veikla, kuriai labiausiai gresia rinkos rizika, konsolidavimo; kadangi minėtoje direktyvoje nurodyta kita Bendrijos iniciatyva, kuria siekiama priimti suderintas priemones šioje srityje;

kadangi Direktyva 92/30/EEB netaikoma toms grupėms, kurias sudaro viena ar daugiau investicinių įmonių ir kuriose nėra kredito įstaigų; tačiau kadangi paaiškėjo, jog pageidautina sukurti bendrą sistemą, kad būtų galima pradėti įvesti konsoliduotą investicinių įmonių priežiūrą;

kadangi retkarčiais gali prireikti atlikti šioje direktyvoje pateiktų išsamių taisyklių techninio pobūdžio pakeitimus, kad būtų atsižvelgta į naujoves investicinių paslaugų srityje; kadangi prireikus Komisija atitinkamai pasiūlys tokius pakeitimus;

kadangi vėlesniame etape Taryba turėtų priimti nuostatas dėl šios direktyvos suderinimo su technine pažanga, kaip numatyta 1987 m. liepos 13 d. Tarybos sprendime 87/373/EEB, nustatančiame Komisijai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo

⁽¹⁾ OL L 386, 1989 12 30, p. 14. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 92/30/EEB (OL L 110, 1992 4 28, p. 52).

⁽²⁾ OL L 29, 1993 2 5, p. 1.

⁽³⁾ OL L 124, 1989 5 5, p. 16. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/30/EEB (OL L 110, 1992 9 24, p. 52).

⁽⁴⁾ OL L 110, 1992 4 28, p. 52.

tvarką ⁽¹⁾; kadangi tuo pačiu metu Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, turėtų pati patvirtinti tokius pakeitimus;

kadangi turėtų būti numatyta, kad ši direktyva bus peržiūreta praėjus trejiems metams po jos įsigaliojimo atsižvelgiant į įgytą patirtį, poslinkius finansų rinkose bei kontroliuojančių institucijų tarptautinių forumų darbą; kadangi atliekant tokią peržiūrą taip pat reikėtų peržiūrėti sąrašą sričių, kurioms gali prireikti techninio patikslinimo;

kadangi ši direktyva ir Direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje yra taip glaudžiai susijusios, kad jų įsigaliojimas skirtingu laiku galėtų pakenkti konkurencijai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Valstybės narės šioje direktyvoje išdėstytus reikalavimus taiko 2 straipsnyje apibūdintoms investicinėms įmonėms bei kredito įstaigoms.

2. Valstybė narė gali taikyti papildomus arba griežtesnius reikalavimus toms investicinėms įmonėms ir kredito įstaigoms, kurioms ji yra išdavusi leidimus veiklai.

APIBRĖŽIMAI

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- 1) *kredito įstaigos* yra visos įstaigos, kurios atitinka apibrėžimą, pateiktą 1997 m. gruodžio 12 d. Pirmosios Tarybos direktyvos (77/780/EEB) dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ⁽²⁾ 1 straipsnio pirmojoje įtraukoje, ir kurioms taikomi Direktyvoje 89/647/EEB išdėstyti reikalavimai;
- 2) *investicinės įmonės* yra visos įstaigos, kurios atitinka apibrėžimą, pateiktą Direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 2 punkte, ir kurioms taikomi toje pačioje direktyvoje išdėstyti reikalavimai, išskyrus:
  - kredito įstaigas,
  - vietines įmones, kurios apibrėžtos šio straipsnio 20 dalyje, ir

— įmones, kurios tik priima ir perduoda investuotojų pavedimus, nesaugodamos jų klientams priklausančių pinigų ar vertybinių popierių, ir kurios dėl šios priežasties jokiais atvejais negali turėti piniginių išpareigojimų savo klientams;

- 3) *įstaigos* yra kredito įstaigos ir investicinės įmonės;
- 4) *pripažintos trečiųjų šalių investicinės įmonės* yra tokios įmonės, kurioms, jeigu jos būtų įsteigtos Bendrijoje, būtų taikomas šio straipsnio 2 dalyje pateiktas investicinės įmonės apibrėžimas ir kurioms leidimai veiklai išduoti trečiojoje šalyje bei kurios privalo laikytis veiklos riziką ribojančių taisyklių, kompetentingų institucijų nuomone, savo griežtumu atitinkančių bent jau šioje direktyvoje pateiktas taisykles;
- 5) *finansinės priemonės* yra Direktyvos 93/22/EEB priedo B skirsnyje išvardytos priemonės;
- 6) *įstaigos prekybos knyga* sudaro:
  - a) savo sąskaita įsigytų finansinių priemonių, kurios laikomos perparduoti ir (arba) kurias įstaiga įsigyja tikėdamasi per trumpą laiką gauti pelno dėl jų pirkimo ir pardavimo kainų realių ir (arba) numatomų skirtumų arba dėl kitų kainų ar palūkanų normų pasikeitimų, pozicijos; taip pat finansinių priemonių pozicijos, atsirandančios atliekant sandorius savo sąskaita, arba pozicijos, kurios įgyjamos siekiant nuo rizikos apsaugoti kitus prekybos knygos elementus;
  - b) pozicijos, susijusios su dar neapmokėtais sandoriais, pristatymais be atsiskaitymo ir išvestinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama nebiržinėje prekyboje ir kurios nurodytos šios direktyvos II priedo 1, 2, 3 ir 5 dalyse; II priedo 4 dalyje nurodytos pozicijos, susijusios su į prekybos knygą įtrauktų vertybinių popierių, apibūdintų a punkte ir nurodytų šios direktyvos II priedo 4 dalyje, atpirkimo sandoriais bei vertybinių popierių skolinimu, taip pat pozicijos, susijusios su toje pačioje dalyje apibūdintais atvirkštiniais atpirkimo sandoriais bei vertybinių popierių skolinimosi operacijomis, jeigu tam pritaria kompetentingos institucijos ir jeigu minėtos rizikingos pozicijos atitinka šios dalies i, ii, iii ir v arba iv bei v punktuose pateiktas sąlygas:
    - i) pozicija yra kiekvieną dieną įvertinama pagal rinkos kainas remiantis šios direktyvos II priede išdėstyta tvarka;
    - ii) užstatas yra koreguojamas, kad būtų atsižvelgiama į atitinkamoje sutartyje ar sandoryje naudojamų vertybinių popierių vertės esminius pasikeitimus, vadovaujantis kompetentingoms institucijoms priimtina taisykle;

⁽¹⁾ OL L 197, 1987 7 18, p. 33.

⁽²⁾ OL L 322, 1997 12 17, p. 30. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 89/646/EEB (OL L 386, 1989 12 30, p. 1).

- iii) sutartyje arba sandoryje numatoma, jog įstaigos pretenzijos yra nedelsiant ir automatiškai tarpusavyje užskaitomos su kitos sandorio šalies pretenzijomis, jeigu pastaroji nesilaiko įsipareigojimų;
  - iv) atitinkamą sutartį ar sandorį tarpusavyje sudaro profesionalai;
  - v) tokios sutartys ir sandoriai apsiriboja patvirtinimu ir tinkamu jų naudojimu, o dirbtiniai sandoriai, ypač netrumpalaikiai, neįtraukiami;
- c) tokios pozicijos kaip mokesčiai, komisiniai, palūkanos, dividendai bei privalomi įnašai, prekiaujant išvestinėmis finansinėmis priemonėmis biržoje, tiesiogiai susijusios su prekybos knygos pozicijomis, nurodytomis šios direktyvos II priedo 6 dalyje.
- Tam tikros pozicijos įtraukiamos arba neįtraukiamos į prekybos knygą vadovaujantis objektyviomis procedūromis, kurioms prireikus priskiriami atitinkamos įstaigos apskaitos standartai, o šias procedūras bei nuoseklų jų laikymąsi tikrina kompetentingos institucijos;
- 7) *patronuojanti įmonė, dukterinė įmonė ir finansų įstaiga* yra apibrėžiamos pagal Direktyvos 92/30/EEB 1 straipsnį;
  - 8) *finansinė kontroliuojanti bendrovė* yra finansų įstaiga, kurios visos dukterinės įmonės arba didžioji jų dalis yra kredito įstaigos, investicinės įmonės arba kitos finansų įstaigos, iš kurių bent viena yra kredito įstaiga arba investicinė įmonė;
  - 9) *rizikos koeficientai* yra kredito rizikos laipsniai, kurie taikomi atitinkamoms sandorio šalims pagal Direktyvą 89/647/EEB. Tačiau turtui, kurį sudaro pretenzijos investicinėms įmonėms arba pripažintoms trečiosios šalies investicinėms įmonėms, kitoms su šiomis įmonėmis susijusioms pozicijoms bei pozicijai, atsirandančiai dėl sandorių su pripažintais kliringo rūmais arba biržomis, taikomas toks pat rizikos koeficientas, kaip ir koeficientas, nustatytas tam atvejui, kai atitinkama sandorio šalis yra kredito įstaiga;
  - 10) *išvestinės finansinės priemonės, kuriomis prekiaujama ne biržoje*, yra palūkanų normų bei užsienio valiutos sutartys, nurodytos Direktyvos 89/647/EEB II priede, bei akcijomis pagrįstos nebalansinės sutartys su sąlyga, kad tokiomis sutartimis nebūtų prekiaujama pripažintose biržose, kur joms taikomi kasdieniniai privalomo įnašo reikalavimai, o užsienio valiutos sutarčių atveju – kad tokių sutarčių pradinis terminas būtų ilgesnis kaip 14 kalendorinių dienų;
  - 11) *reguluojama rinka* yra rinka, kuri atitinka Direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 13 dalyje pateiktą apibrėžimą;

- 12) *pripažįstamos pozicijos* – tai ilgosios ir trumposios turto pozicijos, nurodytos Direktyvos 89/647/EEB 6 straipsnio 1 dalies b punkte, ir investicinių įmonių arba pripažintų trečiųjų šalių investicinių įmonių išleistų skolos finansinių priemonių ilgosios ir trumposios pozicijos. Pripažįstamos pozicijos taip pat reiškia ilgąsias ir trumpąsias skolos finansinių priemonių pozicijas, jeigu tokios finansinės priemonės atitinka šias sąlygas: pirma, jos turi būti įregistruotos bent vienoje reguliuojamoje valstybės narės rinkoje arba vertybinių popierių biržoje, esančioje trečiojoje šalyje, jeigu minėtą biržą pripažįsta atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos; antra, atitinkamos įstaigos nuomone, abi pozicijos turi būti laikomos pakankamai likvidžiomis ir, atsižvelgiant į emitento mokumo būklę, joms turi būti nustatytas tam tikras įsipareigojimų neįvykdymo rizikos laipsnis, kuris atitinka riziką, nustatytą turtui, nurodytam Direktyvos 89/647/EEB 6 straipsnio 1 dalies b punkte, arba yra už šią riziką mažesnis; finansinių priemonių įvertinimo būdą turi atidžiai išanalizuoti kompetentingos institucijos, kurios atmeta įstaigos sprendimą, jeigu, jų nuomone, su atitinkamomis finansinėmis priemonėmis susijęs įsipareigojimų neįvykdymo rizikos laipsnis yra per didelis, kad jas būtų galima priskirti pripažįstamoms pozicijoms.

Nepaisant pirmiau minėtų sąlygų ir iki tolesnio derinimo, kompetentingos institucijos turi teisę laikyti pripažįstamomis pozicijomis tas priemones, kurios yra pakankamai likvidžios ir kurioms dėl atitinkamos emitento mokumo būklės priskiriamas toks įsipareigojimų neįvykdymo rizikos laipsnis, kuris atitinka turto, nurodyto Direktyvos 89/647/EEB 6 straipsnio 1 dalies b punkte, riziką arba yra už ją mažesnis. Tokio masto įsipareigojimų, susijusių su šiomis priemonėmis, neįvykdymo riziką turi būti nustatčiusios mažiausiai dvi kompetentingų institucijų pripažintos kredito reitingo agentūros arba tik viena tokia kredito reitingo agentūra, jeigu jokia kita kompetentingų institucijų pripažinta reitingo agentūra nėra blogiau įvertinusi minėtų priemonių.

Tačiau kompetentingos institucijos gali nesilaikyti ankstesniame sakinyje numatytos sąlygos, jeigu jos nusprendžia, kad tai nėra tinkama, pavyzdžiui, atsižvelgiant į rinkos, emitento arba emisijos ypatybes ar į kurį nors šių ypatybių derinį.

Be to, kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos taikytų maksimalų rizikos koeficientą, nurodytą šios direktyvos I priedo 14 dalies 1 lentelėje, toms finansinėms priemonėms, kurios susijusios su ypatinga rizika dėl nepakankamo jų emitento mokumo ar dėl jų likvidumo.

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos reguliariai pateikia Tarybai ir Komisijai informaciją apie pripažįstamų pozicijų įvertinimui naudojamus metodus,

- ypač apie tuos metodus, kurie naudojami įvertinti emisijos likvidumą bei emitento mokumą;
- 13) *centrinės valdžios pozicijos* yra Direktyvos 89/647/EEB 6 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos turto ilgiosios ir trumposios pozicijos, taip pat turto pozicijos, kurioms taikomas 0 % rizikos koeficientas pagal tos pačios direktyvos 7 straipsnį;
- 14) *konvertuojamas vertybinis popierius* yra toks vertybinis popierius, kuris, savininko pasirinkimu, gali būti pakeistas į kitą vertybinį popierių, paprastai į emitento akcijas;
- 15) *variantas* yra finansinė priemonė, kuri suteikia jo turėtojiui teisę pirkti paprastąsias akcijas arba obligacijas už nustatytą kainą iki ilgalaiškės pirkimo teisės varanto galiojimo termino pabaigos. Už ją galima atsiskaityti pristatant pačius vertybinius popierius arba sumokant jų vertę atitinkančią grynųjų pinigų sumą;
- 16) *padengtas variantas* yra priemonė, išleista ne pagrindinės priemonės emitento, bet kito subjekto, kuris suteikia jo turėtojiui teisę pirkti paprastąsias akcijas arba obligacijas už nustatytą kainą arba teisę gauti pelną arba išvengti nuostolių atsižvelgiant į Direktyvos 93/22/EEB priedo B dalyje išvardytų finansinių priemonių indeksų svyravimus iki varanto galiojimo pabaigos;
- 17) *atpirkimo sandoris* ir *atvirkštinis atpirkimo sandoris* yra bet koks susitarimas, pagal kurį įstaiga arba įstaigos sandorio šalis perduoda vertybinius popierius arba garantuotas nuosavybės teises į vertybinius popierius, kai tokią garantiją suteikia pripažinta birža, turinti teises į minėtus vertybinius popierius, ir pagal kurį įstaiga negali perduoti arba užstatyti tam tikrų vertybinių popierių daugiau kaip vienai sandorio šaliai vienu metu, išsipareigodama juos (arba to paties apibūdinimo vertybinių popierių pakaitalus) atpirkti už perdavėjo nustatytą kainą tam tikrą dieną, kurią perdavėjas jau yra nurodęs arba dar nurodys. Vertybinius popierius perduodančiai įstaigai tai yra *atpirkimo sandoris*, o vertybinius popierius perkančiai įstaigai – *atvirkštinis atpirkimo sandoris*.
- Atvirkštinio atpirkimo sandoris yra laikomas profesionalų tarpusavio sandoriu, kai sandorio šaliai Bendrijos mastu taikoma rizikos ribojimo principais pagrįsta priežiūra, kai sandorio šalis yra A zonai priklausanti kredito įstaiga, kaip nurodyta Direktyvoje 89/647/EEB, kai ji yra pripažinta trečiosios šalies investicinė įmonė arba kai sandoris yra sudarytas su pripažintais kliringo rūmais arba birža;
- 18) *vertybinių popierių skolinimas* ir *vertybinių popierių skolinimasis* yra sandoriai, kurių metu įstaiga arba jos sandorio šalis perduoda vertybinius popierius už atitinkamą užstatą, skolininkui išsipareigojant grąžinti lygiavertčius vertybinius popierius nustatytu laiku ateityje arba tada, kai to pareikalauja perdavėjas, kai vertybinius popierius perduodančiai įstaigai tai yra *vertybinių popierių skolinimas*, o įstaigai, kuriai tokie vertybiniai popieriai yra perduodami – *vertybinių popierių skolinimasis*.
- Vertybinių popierių skolinimasis yra laikomas profesionalų tarpusavio sandoriu, kai sandorio šaliai Bendrijos mastu taikoma rizikos ribojimo principais pagrįsta veiklos priežiūra, kai sandorio šalis yra A zonai priklausanti kredito įstaiga, kaip nurodyta Direktyvoje 89/647/EEB, ar kai ji yra pripažinta trečiosios šalies investicinė įmonė, arba kai sandoris yra sudarytas su pripažintais kliringo rūmais arba birža;
- 19) *kliringo narys* yra biržos ar kliringo rūmų narys, palaikantis tiesioginius sutartinius santykius su pagrindine sandorio šalimi (rinkos garantu); ne kliringo nariai privalo savo prekybą vykdyti per kliringo narį;
- 20) *vietinė įmonė* yra įmonė, tik savo sąskaita veikianti finansinių būsimųjų sandorių arba pasirinktinių sandorių biržoje arba tokia, kuri veikia kitų tos pačios biržos narių sąskaita arba nustato jiems kainą ir turi tos pačios biržos kliringo nario suteiktas garantijas. Atsakomybę už tokios įmonės sudarytų sutarčių vykdymą turi prisiimti tos pačios biržos kliringo narys ir į tokias sutartis turi būti atsižvelgiama, apskaičiuojant kliringo nario bendrojo kapitalo rodiklius, jeigu vietinės įmonės pozicijos visiškai skiriasi nuo atitinkamų kliringo nario pozicijų;
- 21) *delta koeficientas (delta)* yra planuojamas pasirinktinio sandorio kainos pasikeitimas, proporcingas nedideliame pasirinktinio sandorio pagrindinės finansinės priemonės kainos pasikeitimui;
- 22) šios direktyvos I priedo 4 dalyje nurodyta *ilgoji pozicija* yra tokia pozicija, kuriai įstaiga yra nustačiusi palūkanų normą, kurią ji gaus tam tikru laiku ateityje, o *trumpoji pozicija* yra tokia pozicija, kuriai įstaiga nustato palūkanų normą, kurią ji mokės tam tikru metu ateityje;
- 23) *nuosavos lėšos* yra nuosavos lėšos, kurios apibūdintos Direktyvoje 89/299/EEB. Šis apibrėžimas gali būti pakeistas atsižvelgus šios direktyvos V priede nurodytoms aplinkybėms;
- 24) *pradinį kapitalą* sudaro Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytas kapitalas;

- 25) *pirminės nuosavos lėšos* yra Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodyta suma, atėmus 9, 10 ir 11 punktų sumą;
- 26) *kapitalas* yra nuosavos lėšos;
- 27) *modifikuota trukmė* apskaičiuojama pagal formulę, pateiktą šios direktyvos I priedo 26 dalyje.

laikyti klientų pinigų arba vertybinių popierių, taip pat neturi leidimo veikti savo sąskaita arba garantuoti naujos vertybinių popierių emisijos išplatino.

3. Visos kitos investicinės įmonės privalo turėti 730 tūkstančių ekiu pradinį kapitalą.

4. Šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies antroje ir trečioje įtraukose nurodytos įmonės privalo turėti 50 tūkstančių ekiu pradinį kapitalą, jeigu jos naudojasi steigimosi laisve arba teikia paslaugas pagal Direktyvos 93/22/EEB 14 ar 15 straipsnį.

PRADINIS KAPITALAS

3 straipsnis

1. Pradinį kapitalą, kurį sudaro 125 tūkstančiai ekiu, privalo turėti investicinės įmonės, saugančios klientų pinigus ir (arba) vertybinius popierius ir siūlančios vieną arba daugiau iš toliau išvardytų paslaugų:

- priimti ir persiųsti investuotojų pavedimus dėl finansinių priemonių,
- vykdyti investuotojų pavedimus dėl finansinių priemonių,
- valdyti investicijų į finansines priemones individualius portfelius

su sąlyga, kad jos nevykdo veiklos, susijusios su finansinėmis priemonėmis, savo sąskaita arba negarantuoja finansinių priemonių emisijų išplatino besąlyginių išpareigojimų pagrindu.

Ne prekybos knygos finansinių priemonių pozicijų turėjimas, norint investuoti nuosavas lėšas, nelaikomas šio straipsnio 1 arba 2 dalyse nurodyta veikla.

Tačiau kompetentingos institucijos gali leisti investicinei įmonei, vykdančiai investuotojų pavedimus dėl finansinių priemonių, laikyti tokias finansines priemones savo sąskaitoje, jeigu:

- tokios pozicijos atsiranda tik dėl to, kad įmonei nepavyko tiksliai suderinti investuotojų pavedimų,
- visų tokių pozicijų bendroji rinkos vertė negali būti didesnė kaip 15 % įmonės pradinio kapitalo,
- įmonė vykdo šios direktyvos 4 ir 5 straipsniuose numatytus reikalavimus ir
- tokios pozicijos yra atsitiktinio ir laikino pobūdžio ir yra griežtai apribotos laikotarpiu, kuris reikalingas įvykdyti atitinkamą sandorį.

2. Valstybės narės gali sumažinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą iki 50 tūkstančių ekiu tais atvejais, kai įmonė neturi leidimo

5. Nepaisant šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytų sąlygų, valstybės narės gali ir toliau leisti veikti investicinėms įmonėms bei šio straipsnio 4 dalyje nurodytoms įmonėms, veikusioms prieš pradedant taikyti šią direktyvą, net jei tokių įmonių nuosavos lėšos mažesnės už šio straipsnio 1–4 dalyse nustatytą pradinio kapitalo dydį. Tokių įmonių nuosavos lėšos negali būti mažesnės negu didžiausias bazinis dydis, apskaičiuotas po šios direktyvos paskelbimo dienos. Minėtas bazinis dydis yra lygus vidutiniam nuosavų lėšų dydžiui, esančiam kiekvieną dieną, kuris apskaičiuojamas šešių mėnesių laikotarpiu iki apskaičiavimo dienos. Jis apskaičiuojamas kas pusę metų atsižvelgiant į atitinkamą praėjusį laikotarpį.

6. Jeigu šio straipsnio 5 dalyje nurodytos įmonės kontrolę perima kitas nei anksčiau ją kontroliavęs fizinis arba juridinis asmuo, tokios įmonės nuosavos lėšos turi siekti bent jau šio straipsnio 1–4 dalyse nustatytą dydį, išskyrus toliau išvardytus atvejus:

- i) pirmojo perdavimo pagal paveldėjimo teisę, atliekamo pradėjus taikyti šią direktyvą, atveju, gavus kompetentingų institucijų pritarimą, tačiau ne ilgiau kaip 10 metų po tokio perdavimo;
- ii) keičiantis bendrijos struktūrai, jeigu tuo metu, kai pradėdama taikyti šią direktyvą, bent vienas iš partnerių lieka bendrovėje, ne ilgiau kaip 10 metų pradėjus taikyti šią direktyvą.

7. Tačiau, esant specialioms aplinkybėms ir gavus kompetentingų institucijų sutikimą, dviejų arba daugiau investicinių įmonių ir (arba) šio straipsnio 4 dalyje nurodytų įmonių susijungimo atveju, po susijungimo susikūrusios įmonės nuosavos lėšos nebūtinai turi siekti šio straipsnio 1–4 dalyse nustatytą dydį. Vis dėlto per bet kurį laikotarpį, kurio metu nebuvo pasiekti 1–4 dalyse nurodyti dydžiai, naujos įmonės, susikūrusios po susijungimo, nuosavos lėšos negali būti mažesnės už įmonių nuosavų lėšų, buvusių susijungimo metu, bendrą dydį.

8. Investicinių įmonių bei šio straipsnio 4 dalyje nurodytų įmonių nuosavos lėšos negali būti mažesnės negu šio straipsnio 1–5 dalyse bei 7 dalyje nustatyti dydžiai. Tačiau jeigu nuosavos lėšos nesiekia nustatytų dydžių, kompetentingos institucijos gali, jeigu leidžia aplinkybės, nustatyti tokioms įmonėms ribotos trukmės laikotarpį, per kurį jos turi ištaisyti savo padėtį arba nutraukti veiklą.

NUOSTATOS DĖL RIZIKOS*4 straipsnis*

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos turėtų nuosavų lėšų, kurios visais atvejais viršytų arba būtų lygios bendrai sumai, gaunamai sudėjus toliau išvardytų punktų sumas:

- i) jų prekybos knygos veiklai nustatytų kapitalo reikalavimų sumą, kuri apskaičiuojama pagal šios direktyvos I, II ir VI priedus;
- ii) visoms jų veiklos rūšims keliamų kapitalo reikalavimų sumą, kuri apskaičiuojama pagal šios direktyvos III priedą;
- iii) Direktyvoje 89/647/EEB visoms jų veiklos rūšims nustatytų kapitalo reikalavimų sumą, išskyrus jų prekybos knygos veiklą bei jų nelikvidų turtą, jeigu jis yra atimamas iš nuosavų lėšų pagal šios direktyvos V priedo 2 dalies d punktą;
- iv) šio straipsnio 2 dalyje nustatytų kapitalo reikalavimų sumą.

Nepriklausomai nuo i–iv punktuose nurodytos kapitalo reikalavimų sumos, investicinių įmonių nuosavoms lėšoms keliamas kapitalo reikalavimas negali būti mažesnis už šios direktyvos IV priede nustatytą sumą.

2. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos padengtų riziką, atsirandančią užsiimant veikla, kuri nenumatyta nei šioje direktyvoje, nei Direktyvoje 89/647/EEB ir kuri laikoma panašia į minėtose direktyvose nurodytą riziką, pakankamo dydžio nuosavomis lėšomis.

3. Jeigu įstaigos turimos nuosavos lėšos nesiekia šio straipsnio 1 dalyje nustatyto nuosavų lėšų reikalavimo dydžio, kompetentingos institucijos užtikrina, kad atitinkama įstaiga kuo greičiau imtųsi priemonių ištaisyti tokią padėtį.

4. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos sukurtų palūkanų normos rizikos valdymo ir kontrolės sistemas, kurios būtų taikomos visoms jų veiklos rūšims ir kurias tikrintų kompetentingos institucijos.

5. Įstaigos turi įvykdyti kompetentingų institucijų reikalavimus dėl sistemų, kurios padėtų bet kuriuo metu pakankamai tiksliai apskaičiuoti jų finansines pozicijas, įdiegimo.

6. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies reikalavimų, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms apskaičiuoti jų prekybos knygos veiklai taikomus kapitalo reikalavimus pagal Direktyvą 89/647/EEB, o ne pagal šios direktyvos I ir II priedų reikalavimus, jeigu:

- i) tokių įstaigų prekybos knygos veikla paprastai neviršija 5 % visos įstaigų veiklos;
- ii) visos jų prekybos knygos pozicijos paprastai neviršija 15 milijonų ekių;

- iii) tokių įstaigų prekybos knygos veikla jokiais atvejais neviršija 6 % visos įstaigų veiklos, o jų prekybos knygos visos pozicijos jokiais atvejais neviršija 20 milijonų ekių.

7. Siekdamos apskaičiuoti prekybos knygos veiklos santykį su visa veikla, kaip nurodyta šio straipsnio 6 dalies i ir iii punktuose, kompetentingos institucijos gali remtis balansinės ir nebalansinės veiklos bendra apimtimi, pelno ir nuostolio ataskaita arba atitinkamų įstaigų nuosavomis lėšomis, arba visais minėtais vertinimais kartu. Apskaičiavus balansinės ir nebalansinės veiklos apimtis, skolos finansinės priemonės įvertinamos pagal jų rinkos kainas arba pagal jų nominalias vertes, akcijos įvertinamos pagal jų rinkos kainą, o išvestinės priemonės – pagal jų pagrindinių priemonių nominalias arba rinkos vertes. Ilgosios ir trumposios pozicijos yra susumuojamos nepaisant jų ženklo.

8. Tuo atveju, jeigu įstaiga ilgesnį laikotarpį viršija šio straipsnio 6 dalies i ir ii punktuose nustatytą vieną arba abu apribojimus arba jeigu ji viršija 6 dalies iii punkte nustatytus vieną arba abu apribojimus, iš jos reikalaujama įvykdyti šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies i punkte išdėstytus reikalavimus, susijusius su jos prekybos knygos veikla, o ne reikalavimus, kurie numatyti Direktyvoje 89/647/EEB, ir apie tai informuoti kompetentingą instituciją.

DIDELIŲ PASKOLŲ STEBĖJIMAS IR KONTROLĖ*5 straipsnis*

1. Įstaigos stebi ir kontroliuoja savo dideles paskolas pagal Direktyvos 92/121/EEB reikalavimus.

2. Nepaisant 1 dalies reikalavimų, tos įstaigos, kurios apskaičiuoja savo prekybos knygos kapitalo reikalavimus pagal šios direktyvos I ir II priedus, stebi ir kontroliuoja savo dideles paskolas pagal Direktyvą 92/121/EEB, atsižvelgdamos į šios direktyvos VI priede nurodytus pakeitimus.

POZICIJŲ VERTINIMAS DĖL ATSKAITOMYBĖS*6 straipsnis*

1. Įstaigos kiekvieną dieną įvertina savo prekybos knygos pozicijas pagal rinkos kainas, išskyrus tuos atvejus, kai joms taikomi šios direktyvos 4 straipsnio 6 dalies reikalavimai.

2. Jeigu rinkos kainos nėra nustatytos, pavyzdžiui, prekiaujant naujos emisijos finansinėmis priemonėmis pirminėse rinkose, kompetentingos institucijos gali laikinai atidėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo vykdymą ir reikalauti, kad įstaigos naudotų alternatyvius įvertinimo metodus, jeigu pastarieji yra pakankamai pagrįsti ir buvo patvirtinti kompetentingų institucijų.

KONSOLIDUOTA PRIEŽIŪRA

7 straipsnis

Bendrieji principai

1. Šios direktyvos 4 ir 5 straipsniuose numatyti kapitalo reikalavimai įstaigoms, kurios nėra patronuojančios įmonės ar patronuojančių įmonių dukterinės įmonės, yra taikomi individualiai.

2. Reikalavimai, kurie nustatyti šios direktyvos 4 ir 5 straipsniuose:

— visoms įstaigoms, turinčioms kredito įstaigas, kaip numatyta Direktyvoje 92/30/EEB, investicinėms įmonėms ar kitoms finansų įstaigoms, kurios yra dukterinės įmonės, arba tokioms įmonėms, kurios turi tokio subjekto kapitalo dalį, bei

— visoms įstaigoms, kurių patronuojančios įmonės yra finansinės kontroliuojančios bendrovės,

yra taikomi konsoliduoti pagal anksčiau nurodytoje direktyvoje bei šio straipsnio 7–14 dalyse išdėstytus metodus.

3. Jeigu kredito įstaiga nepriskiriama šio straipsnio 2 dalyje nurodytai grupei, jai taikoma Direktyva 92/30/EEB ir tokie pakeitimai:

— *finansinė kontroliuojanti bendrovė* yra finansų įstaiga, kurios visos arba beveik visos dukterinės įmonės yra investicinės įmonės arba kitos finansų įstaigos, iš kurių bent viena yra investicinė įmonė,

— *mišria veikla užsiimanti kontroliuojanti bendrovė* yra patronuojanti įmonė, išskyrus finansinę kontroliuojančią bendrovę arba investicinę įmonę, kurios bent viena dukterinė įmonė yra investicinė įmonė,

— *kompetentingos institucijos* yra nacionalinės institucijos, kurioms pagal įstatymus ar kitus teisės aktus suteikti įgaliojimai atlikti investicinių įmonių priežiūrą,

— visos nuorodos į *kredito įstaigas* yra pakeičiamos nuorodomis į *investicines įmones*,

— Direktyvos 92/30/EEB 3 straipsnio 5 dalies antra pastraipa netaikoma,

— kiekviena nuoroda į Direktyvą 77/780/EEB, pateikta Direktyvos 92/30/EEB 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 7 straipsnio 5 dalyje, pakeičiama nuoroda į Direktyvą 93/22/EEB,

— Direktyvos 92/30/EEB 3 straipsnio 9 dalyje bei 8 straipsnio 3 dalyje pateiktos nuorodos į *Bankininkystės patariamąjį komitetą* pakeičiamos nuorodomis į Tarybą ir Komisiją,

— Direktyvos 92/30/EEB 7 straipsnio 4 dalies pirmasis sakinytis pakeičiamas tokiu sakiniu:

„Tais atvejais, kai investicinė įmonė, finansinė kontroliuojanti bendrovė arba mišria veikla užsiimanti kontroliuojanti bendrovė kontroliuoja vieną arba daugiau dukterinių įmonių, kurios yra draudimo bendrovės, kompetentingos institucijos bei institucijos, kurioms patikėta valstybės užduotis vykdyti draudimo įmonių priežiūrą, glaudžiai tarpusavyje bendradarbiauja“.

4. Kompetentingos institucijos, iš kurių reikalaujama arba kurioms pavesta vykdyti šio straipsnio 3 dalyje nurodytų įstaigų grupių priežiūrą konsoliduotai tol, kol ši priežiūra bus vėl derinama, ir tais atvejais, kai leidžia aplinkybės, gali laikinai nevykdyti šio reikalavimo, jeigu kiekviena tokiai grupei priklausanti investicinė įmonė:

i) nuosavas lėšas apibrėžia taip, kaip nurodyta šios direktyvos V priedo 9 dalyje;

ii) individualiai vykdo šios direktyvos 4 ir 5 straipsniuose numatytus reikalavimus;

iii) sukuria sistemas, reikalingas kapitalo šaltinių bei visų kitų tai grupei priklausančių finansų įstaigų finansavimo valdymui bei kontrolei užtikrinti.

5. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad investicinės įmonės, priklausančios atitinkamai grupei, kuriai netaikomas šio straipsnio 4 dalyje pateiktas reikalavimas, informuotų jas apie riziką, įskaitant su jų kapitalo šaltiniais bei finansavimu susijusią riziką, kuri gali pabloginti jų finansinę būklę. Jeigu kompetentingos institucijos, remdamosi gauta informacija, nusprendžia, jog minėtų investicinių įmonių finansinė padėtis nėra pakankamai apsaugota, tuomet jos reikalauja, kad investicinės įmonės imtųsi priemonių, o prirėikus taikytų ir atitinkamus apribojimus tokių įmonių kapitalo pervedimui tai grupei priklausančioms įstaigoms.

6. Jeigu kompetentingos institucijos netaiko šio straipsnio 4 dalyje nurodyto reikalavimo atlikti konsoliduotą priežiūrą, jos imasi kitų reikiamų priemonių visos įstaigų grupės, įskaitant ir visų už valstybės narės ribų esančių įmonių, rizikai, pirmiausia didelių paskolų rizikai, valdyti.

7. Valstybės narės gali netaikyti 4 ir 5 straipsniuose nustatytų individualių ar pusiau konsoliduotų reikalavimų tai įstaigai, kuri, kaip patronuojanti įmonė, yra prižiūrima konsoliduotai, taip pat ir bet kuriai leidimą veiklai gavusiai ir prižiūrimai tokios įstaigos dukterinei įmonei, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra atliekant patronuojančios įmonės konsoliduotą priežiūrą.

Teisė nevykdyti anksčiau minėtų reikalavimų taip pat yra suteikiama tais atvejais, kai patronuojanti įmonė yra finansinė kontroliuojanti bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje kaip ir įstaiga, jeigu holdingo bendrovei taikoma tokia pati priežiūra kaip ir kredito įstaigoms arba investicinėms įmonėms, pirmiausia – šios direktyvos 4 ir 5 straipsnių reikalavimai.

Abiem atvejais, jeigu yra naudojama teisė nenustatyti anksčiau nurodyto reikalavimo, turi būti imami priemonių, užtikrinančių patenkinamą nuosavų lėšų paskirstymą įstaigų grupėje.

8. Jeigu įstaigos patronuojanti įmonė yra įstaiga, gavusi leidimą veiklai ir veikianti kitoje valstybėje narėje, šiai įstaigai leidimą išdavusios kompetentingos institucijos taiko šios direktyvos 4 ir

5 straipsniuose nurodytas taisykles individualiai arba, kur tinka, pusiau konsoliduotai.

9. Nepaisant šio straipsnio 8 dalies reikalavimų, kompetentingos institucijos, kurios atsako už leidimų išdavimą patronuojančios įmonės dukterinei įmonei, kuri yra įstaiga, gali pagal dvišalį susitarimą perduoti savo atsakomybę už dukterinės įmonės kapitalo pakankamumo bei didelių paskolų priežiūrą toms kompetentingoms institucijoms, kurios leidimą veiklai išdavė patronuojančiai įmonei ir vykdo jos priežiūrą. Komisija turi būti informuojama apie tokius susitarimus ir jų turinį. Šią informaciją (išskyrus informaciją apie įstaigų grupes, kurios nurodytos šio straipsnio 3 dalyje) Komisija perduoda kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, Bankininkystės patariamajam komitetui ir Tarybai.

Konsoliduotų reikalavimų apskaičiavimas

10. Jeigu šio straipsnio 7 ir 9 dalyse numatyta teise netaikyti nustatytų reikalavimų nesinaudojama, siekiant konsoliduotai apskaičiuoti šios direktyvos I priede numatytus kapitalo reikalavimus bei VI priede nurodytas dideles paskolas klientams, kompetentingos institucijos gali leisti tarpusavyje užskaityti įstaigos prekybos knygos grynąsias pozicijas ir kitos įstaigos prekybos knygos pozicijas pagal šios direktyvos I ir VI prieduose pateiktas atitinkamas taisykles.

Be to, kompetentingos institucijos gali leisti tarpusavyje užskaityti užsienio valiutos pozicijas, kurioms taikomos šios direktyvos III priedo nuostatos, ir kitos įstaigos užsienio valiutos pozicijas, kurioms taikomos to paties III priedo nuostatos pagal jame išdėstytas taisykles.

11. Kompetentingos institucijos taip pat gali leisti tarpusavyje užskaityti įmonių, esančių trečiojoje šalyje, prekybos knygos pozicijas ir užsienio valiutos pozicijas, jeigu tuo pačiu metu vykdomos šios sąlygos:

- i) minėtos įmonės yra gavusios leidimus veiklai trečiojoje šalyje ir atitinka Direktyvos 77/780/EEB 1 straipsnio pirmojoje įtraukoje pateiktą kredito įstaigų apibrėžimą arba yra pripažintos trečiosios šalies investicinės įmonės;
- ii) tokios įstaigos individualiai vykdo kapitalo pakankamumo reikalavimus, atitinkančius šios direktyvos reikalavimus;
- iii) aptariamose šalyse nėra priimtų teisės aktų, kurie galėtų turėti rimtos įtakos nuosavų lėšų perdavimui grupėje.

12. Kompetentingos institucijos taip pat gali leisti atlikti tarpusavio užskaitymus, kurie nurodyti šio straipsnio 10 dalyje, tarp atitinkamai grupei priklausančių įstaigų, kurioms leidimai veiklai išduoti atitinkamoje valstybėje narėje, jeigu:

- i) tokios grupės įstaigų kapitalas yra tinkamai paskirstomas;
- ii) įstatymų, teisinė ir sutarčių sistema, kuria vadovujasi įstaigos, gali užtikrinti finansinę tarpusavio paramą grupėje.

13. Be to, kompetentingos institucijos gali leisti atlikti tarpusavio užskaitymus, kaip nurodyta šio straipsnio 10 dalyje, tarp atitinkamos grupės įstaigos, kuri atitinka šio straipsnio 12 dalies sąlygas, ir bet kurios tai pačiai grupei priklausančios įstaigos, kuriai leidimas veiklai buvo išduotas kitoje valstybėje narėje, tada, kai tokia įstaiga privalo individualiai vykdyti kapitalo reikalavimus, numatytus šios direktyvos 4 ir 5 straipsniuose.

Konsoliduotų nuosavų lėšų apibrėžimas

14. Konsoliduotai apskaičiuojant nuosavas lėšas, vadovaujamaši Direktyvos 89/299/EEB 5 straipsniu.

15. Kompetentingos institucijos, atsakingos už konsoliduotos priežiūros vykdymą, gali pripažinti galiojančiais šios direktyvos V priede nurodytoms atitinkamoms įstaigoms taikomus tam tikrus nuosavų lėšų apibrėžimus, kai skaičiuojamos minėtų įstaigų konsoliduotos nuosavos lėšos.

ATSKAITOMYBĖS REIKALAVIMAI

8 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir kredito įstaigos pateiktų savo valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą informaciją, kuri reikalinga vertinant, kaip laikomasi taisyklių, priimtų pagal šią direktyvą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad įstaigų vidaus kontrolės mechanizmai, administracinės ir apskaitos procedūros leistų bet kuriuo metu patikrinti, kaip jos laikosi tokių taisyklių reikalavimų.

2. Investicinės įmonės privalo pateikti kompetentingoms institucijoms ataskaitas pastarųjų nustatyta tvarka, būtent: šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos įmonės atsiskaito kompetentingoms institucijoms mažiausiai kartą per mėnesį, 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos įmonės – mažiausiai kartą per tris mėnesius, o įmonės, nurodytos 3 straipsnio 2 dalyje, ataskaitas kompetentingoms institucijoms turi pateikti ne rečiau kaip kartą per pusę metų.

3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies reikalavimų, šios direktyvos 3 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytos investicinės įmonės, privalo pateikti konsoliduotą ar iš dalies konsoliduotą informaciją tik kartą per pusę metų.

4. Kredito įstaigos privalo teikti ataskaitas kompetentingų institucijų nustatyta tvarka ir Direktyvoje 89/647/EEB numatytu dažnumu.

5. Kompetentingos institucijos įpareigoja įstaigas nedelsiant pranešti apie visus atvejus, kai šių įstaigų sutarčių šalys nevykdo įsipareigojimų, susijusių su jų atpirkimo sandoriais ir atvirkštinio

atpirkimo sandoriais arba vertybinių popierių skolinimo bei skolinimosi operacijomis. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie tokius atvejus bei savo išvadas dėl tokių sandorių bei operacijų traktavimo šioje direktyvoje praėjus ne daugiau kaip trejiems metams po šios direktyvos 12 straipsnyje nurodytos dienos. Tose ataskaitose taip pat turi būti apibūdinta, kaip įstaigos vykdo joms taikomas sąlygas, išdėstytas šios direktyvos 2 straipsnio 6 dalies b punkto i–v papunkčiuose ir ypač v papunktyje. Be to, ataskaitoje turi būti smulkiai nurodyti visi įstaigų tradicinio skolinimo bei skolinimo naudojant atvirkštinio atpirkimo sandorius, taip pat vertybinių popierių skolinimosi operacijų sąlyginės apimtys pasikeitimai. Jeigu Komisija, remdamasi tokia ataskaita bei kita informacija, nustato, kad reikalingos papildomos priemonės, padedančios užkirsti kelią išpareigojimų nevykdymui, ji pateikia atitinkamus pasiūlymus.

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

9 straipsnis

1. Valstybės narės paskiria institucijas, kurios turi vykdyti šioje direktyvoje numatytas pareigas. Valstybės narės apie paskirtas institucijas ir apie bet kokią pareigų paskirstymą informuoja Komisiją.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos institucijos turi būti valstybinės institucijos, kurios nacionalinės teisės aktais arba valstybinių institucijų oficialiai yra pripažintos kaip atitinkamoje valstybėje narėje veikiančios priežiūros sistemos dalis.

3. Atitinkamoms institucijoms turi būti suteikti visi įgaliojimai, kurie reikalingi jų užduočių įvykdymui, ypač tų, kurios susijusios su prekybos knygos sudėties priežiūra.

4. Įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos artimai bendradarbiauja, vykdydamos šioje direktyvoje numatytas pareigas, ypač tais atvejais, kai investicinės paslaugos yra teikiamos kaip paslaugos arba steigiant filialus vienoje ar keliuose valstybėse narėse. Paprašius, jos suteikia vienos kitoms informaciją, kuri gali padėti vykdyti investicinių įmonių bei kredito įstaigų kapitalo pakankamumo priežiūrą, o ypač tikrinant, kaip jos laikosi šioje direktyvoje išdėstytų taisyklių. Kiekvienu pasikeitimo informacija tarp kompetentingų institucijų atveju, kuris numatytas šioje direktyvoje ir kuris susijęs su investicinėmis įmonėmis, turi būti laikomasi profesinių paslapčių saugojimo reikalavimo, kuris numatytas Direktyvos 93/22/EEB 25 straipsnyje, o kredito įstaigų atveju – išpareigojimo, numatyto Direktyvos 77/780/EEB, kuri iš dalies pakeista Direktyva 89/646/EEB, 12 straipsnyje.

10 straipsnis

Iki tol, kol bus priimta kita direktyva, išdėstanti nuostatas dėl šios direktyvos priderinimo prie techninės pažangos toliau išvardytose

srityse, Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ir vadovaudamasi Sprendimu 87/373/EEB, kvalifikuota balsų dauguma prireikus gali priimti tokius pakeitimus:

- paaikškinti šios direktyvos 2 straipsnyje pateiktus apibrėžimus, kad būtų užtikrintas vienodas šios direktyvos taikymas visoje Bendrijoje,
- paaikškinti šios direktyvos 2 straipsnyje pateiktus apibrėžimus, kad būtų atsižvelgta į poslinkius finansų rinkose,
- pakeisti šios direktyvos 3 straipsnyje bei 4 straipsnio 6 dalyje nurodytas pradinio kapitalo sumas, kad būtų atsižvelgta į pasikeitimus ekonomikos bei pinigų srityse,
- suderinti terminologiją ir patikslinti apibrėžimus pagal vėliau priimtus dokumentus, reguliuojančius institucinius ir panašius dalykus.

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

11 straipsnis

1. Valstybės narės gali išduoti leidimus veiklai investicinėms įmonėms, kurioms taikoma Direktyvos 93/22/EEB 30 straipsnio 1 dalis ir kurių nuosavos lėšos šios direktyvos taikymo dieną nesiekia šios direktyvos 3 straipsnio 1–3 dalyse nustatyto dydžio. Tačiau vėliau investicinių įmonių nuosavos lėšos turi atitikti sąlygas, išdėstytas šios direktyvos 3 straipsnio 5–8 dalyse.

2. Nepaisant šios direktyvos I priedo 14 dalies reikalavimų, valstybės narės gali nustatyti specifinės rizikos reikalavimą visoms obligacijoms, kurioms, kaip numatyta Direktyvos 89/647/EEB 11 straipsnio 2 dalyje, taikomas 10 % rizikos koeficientas, lygų pusei specifinės rizikos reikalavimo, numatyto pripažįstamai pozicijai, kurios likęs išpirkimo terminas yra toks pat, kaip ir likęs iki šios obligacijos išpirkimo.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

12 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki Direktyvos 93/22/EEB 31 straipsnio antroje dalyje nurodytos dienos, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

13 straipsnis

Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymus dėl kapitalo reikalavimų, susijusių su prekyba prekėmis, prekių išvežtinėmis priemonėmis bei kolektyvinio investavimo subjektų investiciniais vienetais.

Taryba priima sprendimą dėl Komisijos pasiūlymų ne vėliau kaip likus šešioms mėnesiams iki šios direktyvos taikymo dienos.

PERŽIŪRĖJIMO SĄLYGA*14 straipsnis*

Taryba per trejus metus nuo šios direktyvos 12 straipsnyje nurodytos dienos, remdamasi Komisijos pasiūlymu, patikrina ir

prireikus peržiūri šią direktyvą, atsižvelgdama į jos taikymo metu įgytą patirtį, rinkos naujoves ir pirmiausia į priežiūros institucijų tarptautinių forumų sprendimus.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1993 m. kovo 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. JELVED

PRIEDAS

POZICIJŲ RIZIKA

IVADAS

Užskaita

1. Įstaigos ilgųjų (trumpųjų) pozicijų perviršis, palyginti su trumposiomis (ilgosiomis) tos pačios emisijos akcijų, skolos finansinių priemonių ar konvertuojamų finansinių priemonių pozicijomis bei identiškais finansiniais būsimaisiais sandoriais, pasirinktiniais sandoriais, varantais ir padengtais varantais, yra kiekvienos iš šių atskirų finansinių priemonių įstaigos grynoji pozicija. Apskaičiuojant grynąją poziciją, kompetentingos institucijos leidžia išvestinių finansinių priemonių pozicijas vertinti pagal šio priedo 4–7 dalis kaip pagrindinio (arba sąlyginio) vertybinio popieriaus pozicijas. Apskaičiuojant specifinę riziką pagal šio priedo 14 dalį, neatsižvelgiama į įstaigos turimas nuosavas skolos finansines priemones.
2. Neleidžiama tarpusavyje užskaityti konvertuojamos finansinės priemonės ir pagrindinės ją sudarančios finansinės priemonės priešingų pozicijų, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos vadovaujasi nuostata, pagal kurią atsižvelgiama į tikimybę, kad tam tikra konvertuojama finansinė priemonė bus konvertuojama, arba jeigu šios institucijos yra nustatčiusios kapitalo reikalavimą, pagal kurį reikia padengti bet kokius nuostolius, galinčius atsirasti atliekant konvertavimą.
3. Prieš susumuojant grynąsias pozicijas, visos jos turi būti konvertuojamos kiekvieną dieną į valiutą, naudojamą įstaigos ataskaitose, pagal vyraujančią dabartinę kursą nepaisant jų ženklo.

Atskiros finansinės priemonės

4. Būsimieji palūkanų normos sandoriai, išankstiniai palūkanų normos sandoriai bei išankstiniai įsipareigojimai pirkti ar parduoti skolos finansines priemones yra laikomi atitinkamų ilgųjų ir trumpųjų pozicijų kombinacijomis. Todėl ilgoji būsimosios palūkanų normos sandorio pozicija yra laikoma skolinimosi, kurio terminas baigiasi būsimosios sandorio pristatymo dieną, ir turimo turto, kurio terminas sutampa su atitinkamu pagrindinės finansinės priemonės arba sąlyginės pozicijos, kuria paremtas minėtas būsimasis sandoris, terminu, kombinacija. Panašiai parduotas IPS laikomas ilgosios pozicijos, kurios terminas sutampa su atsiskaitymo diena pridedant sandorio laikotarpį, ir trumposios pozicijos, kurios terminas sutampa su atsiskaitymo diena, kombinacija. Ir skolinimasis, ir turimas turtas įtraukiami į šio priedo 14 dalyje pateiktos 1 lentelės centrinės vyriausybės skiltį norint apskaičiuoti kapitalą, kuris reikalingas padengti specifinę riziką, susijusią su būsimaisiais palūkanų normos sandoriais ir išankstiniais palūkanų normos sandoriais. Išankstinis įsipareigojimas pirkti skolos finansinę priemonę yra laikomas skolinimosi, kurio terminas baigiasi pristatymo dieną, ir pačios skolos finansinės priemonės ilgosios (dabarties) pozicijos kombinacija. Skolinimasis įtraukiamas į šio priedo 1 lentelės centrinės vyriausybės skiltį, kad būtų galima įvertinti specifinę riziką, o skolos finansinė priemonė įrašoma į atitinkamą tos pačios lentelės skiltį. Kompetentingos institucijos gali leisti, kad kapitalo reikalavimas būsimiesiems sandoriams, kuriais prekiaujama biržoje, būtų lygus biržos reikalaujamam privalomam įnašui, jeigu yra visiškai užsitikrinusios, kad privalomas įnašas teisingai atspindi su atskiru sandoriu susijusią riziką ir kad privalomo įnašo apskaičiavimo metodas atitinka toliau šiame priede nurodytą apskaičiavimo metodą.
5. Pasirinktiniai sandoriai, susiję su palūkanų normomis, skolos priemonėmis, akcijomis, akcijų indeksais, finansiniais būsimaisiais, apsikeitimais ir užsienio valiuta, yra traktuojami kaip pozicijos, lygios pagrindinės pasirinktinio sandorio finansinės priemonės vertei, padaugintai iš šio pasirinktinio sandorio delta koeficiento, kaip nurodoma šiame priede. Pastarosios pozicijos gali būti tarpusavyje užskaitomos su visomis identiškų pagrindinių vertybinių popierių arba išvestinių pagrindinių finansinių priemonių priešingomis pozicijomis. Gali būti naudojamas atitinkamos biržos taikomas delta arba tas, kurį apskaičiuoja kompetentingos institucijos, o tais atvejais, kai delta nėra nustatytas, arba nebiržinių sandorių atveju, naudojamas pačios įstaigos apskaičiuotas delta, jeigu kompetentingos institucijos mano, kad įstaigos taikomas delta skaičiavimo modelis yra priimtinas.

Vis dėlto kompetentingos institucijos taip pat gali numatyti, kad įstaigos apskaičiuotų savo delta pagal kompetentingų institucijų nustatytus metodus.

Kompetentingos institucijos reikalauja, kad būtų apsisaugoma ne tik nuo anksčiau minėtos rizikos, bet ir nuo visos kitos su pasirinktiniais sandoriais susijusios rizikos. Kompetentingos institucijos gali leisti, kad reikalavimas, keliamas išleistam pasirinktiniam sandoriui, kuriuo prekiaujama biržoje, būtų lygus biržos reikalaujamam privalomam įnašui, jeigu, jų nuomone, privalomas įnašas teisingai atspindi su atskiru sandoriu susijusią riziką,

ir jeigu metodas, kuris naudojamas privalomam įnašui apskaičiuoti, atitinka toliau šiame priede numatytą apskaičiavimo metodą, taikomą tokiems pasirinktiniams sandoriams. Be to, kompetentingos institucijos gali leisti, kad reikalavimas, keliamas nupirktam pasirinktiniam sandoriui, kuriuo prekiaujama biržoje, arba nebiržiniam pasirinktiniam sandoriui, atitiktų pagrindinei pasirinktinio sandorio finansinei priemonei nustatytą reikalavimą su sąlyga, kad šio reikalavimo dydis neviršija pasirinktinio sandorio rinkos vertės. Reikalavimas išleisdamas nebiržiniam pasirinktiniam sandoriui nustatomas atsižvelgiant į pagrindinę pasirinktinio sandorio finansinę priemonę.

6. Ilgalaikės pirkimo teisės ir padengtos ilgalaikės pirkimo teisės vertinamos vadovaujantis šio priedo 5 dalimi taip pat kaip pasirinktiniai sandoriai.
7. Vertinant palūkanų normos riziką, apskaitimo sandoriai vertinami taip pat kaip ir balanse apskaitomos finansinės priemonės. Todėl palūkanų normos apskaitimo sandoriai, kurių metu įstaiga gauna kintančios normos palūkanas ir moka fiksuotos normos palūkanas, vertinami kaip ekvivalentiški kintančios palūkanų normos finansinės priemonės, kurios terminas sutampa su laikotarpiu iki kito palūkanų nustatymo, ilgosios pozicijos ir fiksuotos normos palūkanų finansinės priemonės trumposios pozicijos kombinacijai, kai tokios finansinės priemonės terminas sutampa su paties apskaitimo sandorio terminu.
8. Tačiau įstaigos, kurios išvestinių finansinių priemonių, nurodytų šio priedo 4–7 dalyse, palūkanų riziką įvertina ir valdo pagal rinkos kainas diskontuotų pinigų srautų pagrindu, apskaičiuodamos anksčiau nurodytas pozicijas gali naudotis jautrumo modeliais ir juos taikyti bet kuriai obligacijai, kuri išperkama ne vienu kartu sumokant nominalo vertę termino pabaigoje, o mokant dalimis per likusį terminą. Įstaigos pasirinktą modelį bei jo naudojimą turi patvirtinti kompetentingos institucijos. Tokie modeliai turi imituoti pozicijas, kurios į palūkanų normos pasikeitimus reaguotų taip pat jautriai, kaip ir pagrindiniai grynųjų pinigų srautai. Šis jautrumas palūkanų normos pasikeitimams turi būti įvertintas atsižvelgiant į nepriklausomus bazinių palūkanų normų pokyčius visoje pelningumo kreivėje numatant bent po vieną jautrumo tašką kiekvienoje terminų grupėje, pateiktoje šio priedo 18 dalies 2 lentelėje. Pozicijos ištraukiamos skaičiuojant kapitalo rodiklį pagal šio priedo 15–30 dalyse išdėstytas nuostatas.
9. Įstaigos, kurios nesinaudoja šio priedo 8 dalyje apibūdintais modeliais, gavusios kompetentingų institucijų pritarimą, gali traktuoti kaip visiškai tarpusavyje užskaitytas tas šio priedo 4–7 dalyse išvardytas išvestinių finansinių priemonių pozicijas, kurios atitinka bent tokias sąlygas:
  - i) pozicijų vertės yra vienodos ir išreikštos ta pačia valiuta;
  - ii) bazinė norma (kintančių palūkanų normos pozicijoms) ir atkarpos (fiksuotos palūkanų normos pozicijoms) palūkanų norma atitinka viena kitą;
  - iii) kita palūkanų normos nustatymo diena arba fiksuotų atkarpų pozicijų atveju laikotarpis, liekantis iki termino pabaigos, atitinka toliau nurodytas ribas:
    - trumpesnis kaip vienas mėnuo – tą pačią dieną,
    - nuo vieno mėnesio iki vienerių metų – septynias dienas,
    - ilgiau kaip vieneri metai – 30 dienų.
10. Jeigu vertybiniai popieriai arba garantuotos teisės į vertybinių popierių nuosavybę perduodami atpirkimo sandorio būdu arba jeigu vertybiniai popieriai skolinami skolinimo operacijos būdu, jų perdavėjas arba skolintojas įtraukia šiuos vertybinius popierius į savo kapitalo apskaičiavimus vadovaudamasis šiuo priedu tada, kai tokie vertybiniai popieriai atitinka šios direktyvos 2 straipsnio 6 dalies a punkte išdėstytus reikalavimus.
11. Kolektyvinio investavimo subjektų investicinių vienetų pozicijoms taikomi ne šio priedo reikalavimai, susiję su pozicijos rizika, o Direktyvoje 89/647/EEB išdėstyti reikalavimai dėl kapitalo.

Specifinė ir bendroji rizika

12. Skolos finansinių priemonių arba akcijų (arba skolos ar akcijų išvestinių finansinių priemonių), kuriomis prekiaujama, pozicijos rizika yra suskirstoma į du komponentus siekiant apskaičiuoti, kiek kapitalo reikia jų rizikai padengti. Vienas iš jų – jos specifinė rizika, t. y. atitinkamos finansinės priemonės kainos pasikeitimo rizika dėl veiksmų, susijusių su jos emitentu, arba (išvestinės finansinės priemonės atveju) rizika, susijusi su pagrindinės finansinės priemonės emitentu. Antrasis pozicijos rizikos komponentas apima bendrąją pozicijos riziką, t. y. tokią finansinės priemonės (parduodamos skolos finansinės priemonės arba skolos finansinės priemonės išvestinės finansinės priemonės atveju) kainos pasikeitimo riziką, kuri priklauso nuo palūkanų normos lygio pasikeitimo arba (akcijų ar akcijų išvestinių finansinių priemonių atveju) nuo bendrų visos akcijų rinkos svyravimų, nesusijusių su jokiais specifiniais atskirų vertybinių popierių požymiais.

SKOLOS FINANSINĖS PRIEMONĖS, KURIOMIS PREIKIAUJAMA

13. Įstaiga suskirsto savo grynąsias pozicijas pagal valiutą, kuria jos yra išreikštos, ir apskaičiuoja kapitalo reikalavimus bendrajai ir specifinei rizikai pagal kiekvieną valiutą atskirai.

Specifinė rizika

14. Įstaiga priskiria savo grynąsias pozicijas, apskaičiuotas pagal šio priedo 1 dalį, atitinkamoms 1 lentelėje nurodytoms kategorijoms pagal likusius terminus ir įvertina jas pagal riziką. Po to, norėdama apskaičiuoti savo kapitalą, reikalingą apsisaugoti nuo specifinės rizikos, įstaiga susumuoja pozicijas, padaugintas iš rizikos koeficiento, nepriklausomai nuo to, ar jos ilgosios, ar trumposios.

1 lentelė

Centrinės vyriausybės pozicijos	Pripažįstamos pozicijos			Kitos pozicijos
	iki 6 mėn.	nuo 6 iki 24 mėn.	virš 24 mėn.	
0,00 %	0,25 %	1,00 %	1,60 %	8,00 %

Bendroji rizikaa) *Kapitalo reikalavimų apskaičiavimas pagal terminus*

15. Kapitalo reikalavimų, kurie susiję su apsaugojimu nuo bendrosios rizikos, apskaičiavimas apima du pagrindinius etapus. Pirma, visos pozicijos yra padauginamos iš rizikos koeficiento priklausomai nuo termino (kaip paaiškinta šio priedo 16 dalyje), kad būtų galima apskaičiuoti kapitalo kiekį, reikalingą jų rizikai padengti. Antra, šį reikalingą kapitalą leidžiama sumažinti, jeigu iš rizikos koeficiento padauginta pozicija turi priešingą iš rizikos koeficiento padaugintą poziciją, kuri patenka į tą pačią terminų grupę kaip ir pirmoji pozicija. Sumažinti reikalingą kapitalą leidžiama ir tuo atveju, kai priešingos iš rizikos koeficiento padaugintos pozicijos terminų ribos skiriasi, o šio sumažinimo dydis priklausys nuo to, ar abi minėtos pozicijos priklauso tai pačiai zonai, ar ne, taip pat nuo pačių zonų. Iš viso yra trys zonos, sudarytos iš kelių terminų grupių.
16. Įstaiga priskiria savo grynąsias pozicijas atitinkamoms terminų grupėms, nurodytoms šio priedo 18 dalyje pateiktoms 2 lentelės 2 arba 3 skiltyje. Priskirdama fiksuotos palūkanų normos finansines priemones, ji remiasi likusiu iki išpirkimo terminu, o priskirdama finansines priemones, kurių palūkanų norma prieš galutinį išpirkimo terminą keičiasi, – laikotarpiu, likusiu iki naujo palūkanų normos nustatymo. Įstaiga taip pat išskiria skolos finansines priemones su 3 % arba didesnėmis atkarpos palūkanomis bei tas finansines priemones, kurių atkarpos palūkanos nesiekia 3 %, ir kiekvieną iš jų įrašo į 2 lentelės 2 arba 3 skiltį. Po to kiekvieną jų padaugina iš 2 lentelės 4 skiltyje nurodyto koeficiento pagal atitinkamą termino grupę.
17. Po to įstaiga atskirai susumuoja ilgąsias pozicijas, padaugintas iš rizikos koeficiento, ir trumpąsias pozicijas, padaugintas iš rizikos koeficiento pagal kiekvieną termino grupę. Iš rizikos koeficiento padaugintos pirmosios pozicijos suma, kuri atitinka iš rizikos koeficiento padaugintos antrosios pozicijos sumą toje pačioje terminų grupėje, yra suderinta ir pagal riziką įvertinta vienos terminų grupės pozicija, o likusi ilgoji arba trumpoji pozicija yra tos pačios terminų grupės nesuderinta pagal riziką įvertinta pozicija. Po to apskaičiuojama bendra visų suderintų ir pagal riziką įvertintų terminų grupių pozicija.
18. Įstaiga apskaičiuoja nesuderintų pagal riziką įvertintų ilgųjų pozicijų sumas kiekvienos 2 lentelėje nurodytos zonos terminų grupėje, kad galėtų apskaičiuoti nesuderintą pagal riziką įvertintą ilgąją poziciją kiekvienai zonai. Panašiai, norint apskaičiuoti atitinkamos zonos nesuderintą pagal riziką įvertintą trumpąją poziciją, apskaičiuojama nesuderintų pagal riziką įvertintų trumpųjų pozicijų suma kiekvienoje konkrečios zonos terminų grupėje. Ta atitinkamos zonos nesuderintos ilgosios pozicijos, įvertintos pagal riziką, dalis, kuri yra suderinta su tos pačios zonos nesuderinta pagal riziką įvertinta trumpąja pozicija, yra suderinta pagal riziką įvertinta tos zonos pozicija. Ta dalis atitinkamos zonos nesuderintos pagal riziką įvertintos ilgosios arba nesuderintos pagal riziką įvertintos trumposios pozicijos, kuri negali būti suderinta, kaip nurodyta anksčiau, laikoma nesuderinta pagal riziką įvertinta tos zonos pozicija.

2 lentelė

Zona	Terminas		Rizikos koeficientas (%)	Tikėtinas palūkanų normos pasikeitimas (%)
	Atkarpos palūkanų norma 3 % ar daugiau	Atkarpos palūkanų norma < 3 %		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Pirmoji zona	0 mėn. ≤ 1 mėn.	0 mėn. ≤ 1 mėn.	0,00	—
	> 1 mėn. ≤ 3 mėn.	> 1 mėn. ≤ 3 mėn.	0,20	1,00
	> 3 mėn. ≤ 6 mėn.	> 3 mėn. ≤ 6 mėn.	0,40	1,00
	> 6 mėn. ≤ 12 mėn.	> 6 mėn. ≤ 12 mėn.	0,70	1,00
Antroji zona	> 1 mėn. ≤ 2 mėn.	> 1,0 mėn. ≤ 1,9 mėn.	1,25	0,90
	> 2 mėn. ≤ 3 mėn.	> 1,9 mėn. ≤ 2,8 mėn.	1,75	0,80
	> 3 mėn. ≤ 4 mėn.	> 2,8 mėn. ≤ 3,6 mėn.	2,25	0,75
Trečioji zona	> 4 mėn. ≤ 5 mėn.	> 3,6 mėn. ≤ 4,3 mėn.	2,75	0,75
	> 5 mėn. ≤ 7 mėn.	> 4,3 mėn. ≤ 5,7 mėn.	3,25	0,70
	> 7 mėn. ≤ 10 mėn.	> 5,7 mėn. ≤ 7,3 mėn.	3,75	0,65
	> 10 mėn. ≤ 15 mėn.	> 7,3 mėn. ≤ 9,3 mėn.	4,50	0,60
	> 15 mėn. ≤ 20 mėn.	> 9,3 mėn. ≤ 10,6 mėn.	5,25	0,60
	> 20 mėn.	> 10,6 mėn. ≤ 12,0 mėn.	6,00	0,60
		> 12,0 mėn. ≤ 20,0 mėn.	8,00	0,60
		> 20 mėn.	12,50	0,60

19. Po to apskaičiuojama nesuderintos pagal riziką įvertintos ilgosios (trumposios) pozicijos pirmoje zonoje, kuri derinama su nesuderinta pagal riziką įvertinta ilgąja (trumpąja) pozicija antroje zonoje, suma. Šio priedo 23 dalyje tai vadinama pagal riziką įvertinta pirmosios ir antrosios zonų suderinta pozicija. Tokiu pat būdu apskaičiuojama nesuderintos pagal riziką įvertintos likusios dalies antroje zonoje ir nesuderintos pagal riziką įvertintos pozicijos trečioje zonoje suderinta pagal riziką įvertinta antrosios ir trečiosios zonų pozicija.
20. Įstaiga gali, jeigu ji to pageidauja, pakeisti šio priedo 19 dalyje nurodytą tvarką pirmiausia apskaičiuodama pagal riziką įvertintą antrosios ir trečiosios zonų suderintą poziciją, o vėliau pirmosios ir antrosios zonų suderintą poziciją.
21. Po to nesuderintos pagal riziką įvertintos pozicijos likusi dalis pirmoje zonoje yra suderinama su nesuderinta pozicijos dalimi trečioje zonoje, kuri lieka po pastarosios zonos pozicijos suderinimo su antrosios zonos pozicija, taip apskaičiuojant pagal riziką įvertintą pirmosios ir trečiosios zonų suderintą poziciją.
22. Atlikus šio priedo 19, 20 ir 21 dalyse nurodytus atskirus suderinimo apskaičiavimus, likusios pozicijos yra susumuojamos.
23. Įstaigos kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas susumuojant:
- 10 % visų terminų grupių pagal riziką įvertintų suderintų pozicijų sumos;
  - 40 % pirmosios zonos pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos;
  - 30 % antrosios zonos pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos;
  - 30 % trečiosios zonos pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos;
  - 40 % pirmosios ir antrosios bei antrosios ir trečiosios zonų pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos (žr. šio priedo 19 dalį);
  - 150 % pirmosios ir trečiosios zonų pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos;
  - 100 % pagal riziką įvertintų nesuderintų pozicijų likusios dalies.
- b) *Kapitalo reikalavimų apskaičiavimas pagal trukmę*
24. Valstybės narės kompetentingos institucijos visoms arba kai kurioms įstaigoms gali leisti naudoti skolos finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, bendrosios rizikos kapitalo reikalavimo apskaičiavimo sistemą pagal trukmę, kuri, skirtingai nuo šio priedo 15–23 dalyse nurodytos sistemos, atspindi trukmę, su sąlyga, kad įstaiga šią sistemą taiko nuosekliai.

25. Naudodama šią sistemą, įstaiga pagal kiekvieno fiksuotos palūkanų normos skolos finansinės priemonės rinkos vertę apskaičiuoja savo pelningumą iki išpirkimo termino, kuris yra teorinė to vertybinio popieriaus diskonto norma. Skaičiuodama kintančios palūkanų normos finansinių priemonių pelningumą, įstaiga pagal kiekvienos finansinės priemonės rinkos vertę apskaičiuoja savo pelningumą vadovaudamasi prielaida, jog pagrandinė suma bus grąžinta tada, kai bus galima iš naujo nustatyti palūkanas.
26. Po to įstaiga apskaičiuoja kiekvienos skolos finansinės priemonės modifikuotą trukmę pagal formulę:

$$\text{modifikuota trukmė} = \frac{\text{trukmė (T)}}{(1 + r)}, \text{ čia:}$$

$$D = \frac{\sum_{t=1}^m \frac{t C_t}{(1 + r)^t}}{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1 + r)^t}}$$

čia :

r = pelningumas (žr. šio priedo 25 dalį),

C_t = atsiskaitymas grynaisiais per laikotarpį t,

m = visas terminas (žr. šio priedo 25 dalį).

27. Atlikusi šiuos apskaičiavimus, įstaiga kiekvieną skolos finansinę priemonę priskiria atitinkamai zonai, nurodytai šio priedo 3 lentelėje. Ji tai daro vadovaudamasi modifikuota kiekvieno vertybinio popieriaus trukme.

3 lentelė

Zona	Modifikuota trukmė (metais)	Tikėtina palūkanų norma (pasikeitimas %)
(1)	(2)	(3)
Pirmoji zona	> 0 ≤ 1,0	1,0
Antroji zona	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
Trečioji zona	> 3,6	0,7

28. Tuomet įstaiga apskaičiuoja kiekvienos finansinės priemonės pagal trukmę įvertintą poziciją, padauginama šios finansinės priemonės rinkos kainą iš jos modifikuotos trukmės bei iš tokios modifikuotos trukmės priemonei taikomo tikėtino palūkanų normos pasikeitimo (žr. šio priedo 3 lentelės 3 skiltį).
29. Įstaiga apskaičiuoja kiekvienos zonos pagal trukmę įvertintas ilgąsias ir trumpąsias pozicijas. Ilgųjų pozicijų suma, kurią atitinka trumpųjų pozicijų suma kiekvienoje zonoje, laikoma tos zonos suderinta pagal trukmę įvertinta pozicija.
- Po to įstaiga apskaičiuoja kiekvienos zonos nesuderintas pagal trukmę įvertintas pozicijas. Tai darydama, ji vadovaujasi nesuderintų pozicijų apskaičiavimo tvarka, išdėstyta šio priedo 19–22 dalyse.
30. Įstaigos kapitalo reikalavimas yra apskaičiuojamas sudedant:
- 2 % kiekvienos zonos suderintos ir pagal trukmę įvertintos pozicijos;
  - 40 % suderintų ir pagal trukmę įvertintų pirmosios ir antrosios bei antrosios ir trečiosios zonų tarpusavio pozicijų;
  - 150 % suderintos ir pagal trukmę įvertintos pirmosios ir trečiosios zonų tarpusavio pozicijos;
  - 100 % likusios nesuderintų ir pagal trukmę įvertintų pozicijų dalies.

NUOSAVYBĖS VERTYBINIAI POPIERIAI

31. Įstaiga susumuoja visas savo grynąsias ilgąsias ir grynąsias trumpąsias pozicijas taip, kaip nurodyta šio priedo 1 dalyje. Abiejų šių pozicijų suma yra įstaigos visa bendroji pozicija. Skirtumas tarp šių dviejų pozicijų yra įstaigos visa grynoji pozicija.

Specifinė rizika

32. Norėdama apskaičiuoti kapitalo reikalavimą apsaugojimui nuo specifinės rizikos, įstaiga padaugina savo visą bendrąją poziciją iš 4 %.
33. Nepaisant šio priedo 32 dalies reikalavimų, kompetentingos institucijos gali numatyti ne 4 %, bet 2 % kapitalo reikalavimą specifinei rizikai padengti tiems įstaigos turimiems akcijų portfeliams, kurie tenkina tokias sąlygas:
- tai negali būti akcijos emitentų, išleidusių skolos finansines priemones, kuriomis prekiaujama ir kurioms pagal šio priedo 14 dalyje pateiktą 1 lentelę šiuo metu taikomas 8 % reikalavimas;
  - laikantis objektyvių kriterijų, atitinkamos akcijos turi būti kompetentingų institucijų laikomos labai likvidžiomis;
  - jokia atskira pozicija negali sudaryti daugiau kaip 5 % viso įstaigos akcijų portfelio vertės. Tačiau kompetentingos institucijos gali leisti, kad atskiros pozicijos sudarytų iki 10 %, jeigu bendra tokių pozicijų suma neviršija 50 % viso portfelio.

Bendroji rizika

34. Įstaigos kapitalo reikalavimas bendrajai rizikai padengti yra jos visa grynoji pozicija padauginta iš 8 %.

Būsimieji akcijų indekso sandoriai

35. Būsimieji akcijų indekso sandoriai (pagal delta koeficientą įvertinti sandoriai, ekvivalentiškai būsimiesiems akcijų indekso pasirinktiniams sandoriams bei akcijų indekso pasirinktiniams sandoriams, kurie toliau tekste bendrai vadinami „būsimaisiais akcijų indekso sandoriais“, gali būti suskirstyti į pozicijas pagal visas juos sudarančias akcijas. Šios pozicijos gali būti traktuojamos kaip pagrindinės pozicijos, išreikštos atitinkamomis akcijomis. Todėl, gavus kompetentingų institucijų pritarimą, jos gali būti tarpusavyje užskaitomos su priešingomis tų pagrindinių akcijų pozicijomis.
36. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad visos įstaigos, kurios yra tarpusavyje užskaičiusios vienos ar kelių akcijų, sudarančių būsimąjį akcijų indeksų sandorį, pozicijas su viena ar keliomis pozicijomis, kurias sudaro pats būsimasis akcijų indeksų sandoris, turi pakankamai kapitalo padengti nuostolių riziką, galinčią atsirasti dėl to, kad tokių būsimųjų sandorių vertė keisis taip, kad šie pokyčiai nesutaps su juos sudarančių akcijų vertės pokyčiais; kompetentingos institucijos šį reikalavimą taiko ir tada, kai įstaigos turi priešingų būsimųjų akcijų indeksų sandorių pozicijas, kurios skiriasi savo terminais arba sudėti arba ir terminais, ir sudėti.
37. Nepaisant šio priedo 35 ir 36 dalių reikalavimų, tiems būsimiesiems akcijų indeksų sandoriams, kuriais prekiaujama biržoje ir kurių indeksai, kompetentingų institucijų nuomone, yra plačiai diversifikuoti, taikomas 8 % kapitalo reikalavimas bendrajai rizikai padengti, tačiau specifinei rizikai kapitalo reikalavimas netaikomas. Tokie būsimieji akcijų indeksų sandoriai įtraukiami į šio priedo 31 dalyje nurodytus visos grynosios pozicijos apskaičiavimus, tačiau neįtraukiami į toje pačioje dalyje nurodytus visos bendrosios pozicijos apskaičiavimus.
38. Jeigu būsimasis akcijų indeksų sandoris neskirstomas į pagrindines jį sudarančias pozicijas, tuomet jis traktuojamas kaip atskira akcija. Tačiau šios atskiros akcijos specifinės rizikos galima nepaisyti, kai atitinkamu būsimuoju akcijų indeksų sandoriu yra prekiaujama biržoje, o jį indeksas, kompetentingų institucijų nuomone, yra plačiai diversifikuotas.

FINANSINIŲ PRIEMONIŲ EMISIJOS PLATINIMAS

39. Jeigu įstaiga organizuoja skolos ir nuosavybės finansinių priemonių platinimą, kompetentingos institucijos gali leisti jai naudoti toliau nurodytą kapitalo reikalavimų apskaičiavimo tvarką. Pirmiausia įstaiga apskaičiuoja savo grynąsias pozicijas atimdama platinamas pozicijas, kurias yra pasirašiusios ar kurių nupirkimą oficialiais

susitarimais patvirtino trečiosios šalys. Antra, įstaiga sumažina savo grynąsias pozicijas tokiais koeficientais:

— 0 darbo diena:	100 %
— 1 darbo diena:	90 %
— 2–3 darbo dienos:	75 %
— 4 darbo diena:	50 %
— 5 darbo diena:	25 %
— po 5 darbo dienos:	0 %

Nulinė (0) darbo diena yra ta darbo diena, kurią įstaiga besąlygiškai įsipareigoja nupirkti žinomą kiekį vertybinių popierių už sutartą kainą.

Trečia, įstaiga apskaičiuoja savo kapitalo reikalavimus pagal sumažintas platinamos emisijos pozicijas. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaiga turėtų pakankamą kapitalą padengti nuostolių rizikai, kuri yra laikotarpiu nuo pradinio įsipareigojimo iki 1 darbo dienos.

II PRIEDAS

ATSISKAITYMŲ BEI SANDORIO ŠALIŲ RIZIKA

ATSISKAITYMŲ (PRISTATYMO) RIZIKA

1. Tokiais atvejais, kada sudarius sandorius, kurių metu už skolos finansines priemones bei akcijas (išskyrus atpirkimo sandorius bei atvirkštinius atpirkimo sandorius, taip pat vertybinių popierių skolinimą ir skolinimąsi) nėra atsiskaityta po jų pristatymo dienos, įstaiga privalo apskaičiuoti kainos skirtumą, kurio ji gali negauti. Tai yra sutartos atsiskaitymo kainos už atitinkamas skolos finansines priemones arba akcijas ir jų einamosios rinkos vertės skirtumas, dėl kurio įstaiga gali patirti nuostolį. Norėdama apskaičiuoti savo kapitalo reikalavimą, įstaiga turi padauginti šį skirtumą iš atitinkamo koeficiento, kuris nurodytas šio priedo 2 dalyje pateiktos lentelės A skiltyje.
2. Nepaisant šio priedo 1 dalies reikalavimų, įstaiga gali, jeigu tam pritaria kompetentingos institucijos, apskaičiuoti reikalingą kapitalą, padaugindama atsiskaitymo kainą, nustatytą kiekvienam sandoriui, už kurį nebuvo atsiskaityta per laikotarpį nuo 5 iki 45 darbo dienų po nustatytos atsiskaitymo dienos, iš atitinkamo koeficiento, nurodyto pateiktos lentelės B skiltyje. Po nustatytos atsiskaitymo dienos praėjus 46 darbo dienoms, įstaiga taiko 100 % kainų skirtumo, kurio ji gali negauti, koeficientą, kaip nurodyta lentelės A skiltyje.

Darbo dienų skaičius po numatytos atsiskaitymo dienos	A skiltis (%)	B skiltis (%)
5–15	8	0,5
16–30	50	4,0
31–45	75	9,0
46 ar daugiau	100	žr. 2 dalį

SANDORIO ŠALIŲ RIZIKA

Pristatymai be atsiskaitymo

- 3.1. Įstaiga privalo turėti kapitalą su sandorio šalimis susijusiai rizikai padengti, jeigu:
  - i) ji sumokėjo už vertybinius popierius iki jų gavimo arba pristatė vertybinius popierius prieš gaudama apmokėjimą už juos;
  - ii) sudarant tarpvalstybinius sandorius, po minėto atsiskaitymo arba pristatymo praėjo viena arba daugiau dienų.
- 3.2. Reikalingą kapitalą sudaro 8 % vertybinių popierių, kurie turi būti pristatyti įstaigai, vertės arba grynųjų pinigų, kurie turi būti jai sumokėti, sumos. Šiam reikalavimui apskaičiuoti minėta vertė arba grynųjų pinigų suma dauginama iš atitinkamai sandorio šaliai taikomo rizikos koeficiento.

Atpirkimo sandoriai ir atvirkštiniai atpirkimo sandoriai bei vertybinių popierių skolinimas ir skolinimasis

- 4.1. Sudarydama atpirkimo sandorius bei skolindama į prekybos knygą įtrauktus vertybinius popierius, įstaiga apskaičiuoja skirtumą tarp vertybinių popierių rinkos vertės bei įstaigos pasiskolintos sumos arba užstato rinkos vertės, kai šis skirtumas yra teigiamas. Sudarydama atvirkštinius atpirkimo sandorius bei skolindamasi vertybinius popierius, įstaiga apskaičiuoja skirtumą tarp sumos, kurią ji yra paskolinusi, arba užstato rinkos vertės ir jos gautų vertybinių popierių rinkos vertės, kai šis skirtumas yra teigiamas.

Kompetentingos institucijos imasi priemonių, kad užtikrintų, jog pateiktas užstato perviršis būtų priimtinas.

Be to, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms neįtraukti užstato perviršio sumos į apskaičiavimus, apibūdintus šios dalies pirmuose dviejuose sakiniuose, jeigu užstato perviršio suma garantuojama taip, kad perdavėjas bet kuriuo atveju yra tikras, jog, sandorio šaliai neįvykdžius įsipareigojimų, užstato perviršis jam bus grąžintas.

Į paskolintų ar pasiskolintų sumų bei užstato rinkos vertės apskaičiavimus įtraukiamos sukauptos palūkanos.

- 4.2. Reikalingas kapitalas lygus 8 % skaičiaus, gaunamo atlikus šio priedo 4 dalies 1 punkte nurodytus apskaičiavimus ir jį padauginus iš atitinkamai sandorio šaliai taikomo rizikos koeficiento.

Išvestinės finansinės priemonės, kuriomis prekiaujama ne biržoje

5. Norėdamos apskaičiuoti kapitalo reikalavimą išvestinėms finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama ne biržoje, palūkanų normų bei keitimo kurso sutartims įstaigos taiko Direktyvos 89/647/EEB II priedo reikalavimus; nupirktiems akcijų pasirinktiniais sandoriams, kuriais prekiaujama ne biržoje, bei padengtiems varantams yra taikomi tie patys reikalavimai, kaip ir valiutų keitimo kurso sandoriams, numatyti Direktyvos 89/647/EEB II priede.

Atitinkamoms sandorio šalims taikomi rizikos koeficientai yra nustatomi pagal šios direktyvos 2 straipsnio 9 dalį.

KITOS SĄLYGOS

6. Direktyvoje 89/647/EEB nurodyti kapitalo reikalavimai taikomi tokioms pozicijoms, kaip mokesčiai, komisionai, palūkanos, dividendai bei privalomi įnašai, prekiaujant būsimaisiais arba pasirinktiniais sandoriais biržoje, kurios nenumatytos nei šiame, nei šios direktyvos I priede ir kurios nėra atimamos iš nuosavų lėšų pagal šios direktyvos V priedo 2 dalies d punkto reikalavimus, taip pat toms rizikos rūšims, kurios yra tiesiogiai susijusios su prekybos knygos punktais.

Atitinkamoms sandorio šalims taikomi rizikos koeficientai yra nustatomi pagal šios direktyvos 2 straipsnio 9 dalį.

III PRIEDAS

UŽSIENIO VALIUTOS KEITIMO RIZIKA

1. Jeigu įstaigos visa grynoji užsienio valiutų pozicija, kuri apskaičiuojama toliau nurodytu būdu, viršija 2 % jos nuosavų lėšų, tuomet įstaiga, norėdama apskaičiuoti, kiek nuosavų lėšų reikės užsienio valiutų rizikai padengti, šį perteklių padaugina iš 8 %.
2. Skaičiuojama dviem etapais.
  - 3.1. Pirmiausia apskaičiuojama įstaigos kiekvienos valiutos grynoji atviroji pozicija (įskaitant valiutą, kuri naudojama ataskaitose). Šią poziciją sudaro susumuoti toliau išvardyti elementai (teigiami arba neigiami):
    - grynoji dabartinė pozicija (t. y. visi turto straipsniai atėmus visus įsipareigojimų straipsnius, įskaitant ir atitinkama valiuta sukauptas palūkanas),
    - grynoji išankstinių sandorių pozicija (t. y. visos gautinos sumos atėmus visas tas sumas, kurios turi būti sumokėtos pagal išankstinius valiutų keitimo sandorius, įskaitant būsimuosius valiutos sandorius bei valiutos apsiskeitimo sandorių pagrindinę sumą, neįtrauktą į dabartinių sandorių poziciją),
    - neatšaukiamos garantijos (bei panašios finansinės priemonės), kurias tikrai reikės įvykdyti,
    - grynosios pajamos (išlaidos) ateityje, kurios dar nesukauptos, tačiau jau visiškai apdraustos) (atsiskaitančiosios įstaigos nuožiūra bei jai gavus išankstinį kompetentingų institucijų sutikimą, minėtoms pajamoms (išlaidoms) taip pat gali būti priskirtos grynosios pajamos (išlaidos) ateityje, kurios dar nėra įtrauktos į apskaitos dokumentus, tačiau jau visiškai apdraustos išankstiniais užsienio valiutos sandoriais). Tokį savo pasirinkimą įstaigos turi taikyti nuosekliai,
    - visos užsienio valiutos pasirinktinių sandorių knygos grynas delta koeficiento ekvivalentas,
    - kitų pasirinktinių (t. y. ne užsienio valiutų) sandorių rinkos vertė,
    - bet kuri pozicija, kurią įstaiga sąmoningai prisiėmė, kad apsidraustų nuo neigiamo keitimo kurso poveikio savo kapitalo pakankamumo santykiui, gali būti neįtraukiama į grynųjų atvirųjų valiutos pozicijų apskaičiavimą. Tokia pozicija turėtų būti ne prekybinio arba struktūrinio pobūdžio, o jos neįtraukimą arba bet kokią tokio neįtraukimo sąlygų pakeitimą turi patvirtinti kompetentingos institucijos. Įstaigos turimos pozicijos, kurios susijusios su punktais, atimtais skaičiuojant nuosavas lėšas, gali būti vertinamos pagal tokias pačias anksčiau išdėstytas sąlygas.
  - 3.2. Kompetentingos institucijos savo nuožiūra gali leisti įstaigoms naudoti grynąją dabartinę vertę apskaičiuojant kiekvienos valiutos grynąją atvirąją poziciją.
4. Antra, kiekvienos valiutos, išskyrus ataskaitose nurodomą valiutą, grynosios trumposios ir ilgosios pozicijos konvertuojamos pagal dabartinio keitimo kursą į ataskaitose nurodomą valiutą. Po to jos atskirai sudedamos norint gauti atitinkamas bendrąsias grynųjų trumpųjų pozicijų bei grynųjų ilgųjų pozicijų sumas. Didesnioji iš šių dviejų gautų sumų yra įstaigos visa grynoji užsienio valiutos pozicija.
5. Nepaisant šio priedo 1–4 dalių reikalavimų ir iki tolesnio derinimo, kompetentingos institucijos gali nustatyti arba leisti įstaigoms taikyti alternatyvias procedūras vykdant šio priedo reikalavimus.
6. Pirmiausia kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms numatyti artimai tarpusavyje susijusių valiutų pozicijoms mažesnius kapitalo reikalavimus negu tie, kuriuos reikėtų vykdyti pagal šio priedo 1–4 dalis. Kompetentingos institucijos gali traktuoti dvi valiutas kaip artimai tarpusavyje susijusias tik tuomet, kai nuostolio, sudarančio 4 % arba mažiau atitinkamos suderintos pozicijos vertės (įvertinus ataskaitose nurodoma valiuta), tikimybė (apskaičiuota remiantis pastarųjų trejų ar penkerių metų kiekvienos dienos keitimo kursu) tokių valiutų vienodose ir priešingose pozicijose per ateinantį 10 darbo dienų laikotarpį yra maždaug 99 % (taikant trejų metų stebėjimo laikotarpį) arba 95 % (taikant penkerių metų stebėjimo laikotarpį). Nuosavos lėšos, reikalingos apsaugoti dviejų artimai susijusių valiutų suderintą poziciją, yra 4 %, padauginči iš suderintos pozicijos vertės. Kapitalas, reikalingas artimai susijusių valiutų nesuderintoms pozicijoms bei visoms kitų valiutų

pozicijoms apsaugoti, yra 8 %, padauginči iš didesnės grynųjų trumpųjų arba grynųjų ilgųjų pozicijų sumos tomis valiutomis po to, kai iš šių sumų atimamos suderintos artimai tarpusavyje susijusių valiūtų pozicijos.

7. Antra, įgyvendinant šio priedo sąlygas, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms taikyti metodą, alternatyvų šio priedo 1–6 dalyse nurodytiems metodams. Reikalingas kapitalas, apskaičiuotas pasinaudojant alternatyviu metodu, turi tenkinti tokias sąlygas:
  - i) reikalingas kapitalas turi viršyti bet kokius galimus įstaigos nuostolius, kurių atsiradimo tikimybė pasikartojančiais 10 darbo dienų laikotarpiais būtų buvusi mažiausiai 95 % per pastarųjų penkerių metų laikotarpį arba nuostolių tikimybė pasikartojančiais 10 darbo dienų laikotarpiais būtų buvusi mažiausiai 99 % per pastarųjų trejų metų laikotarpį, jeigu kiekvieną iš anksčiau nurodytų laikotarpių įstaiga būtų pradėjusi su savo dabartinėmis pozicijomis;
  - ii) remiantis pastarųjų penkerių metų visų pasikartojančių 10 darbo dienų laikotarpių valiūtų kursų pokyčių analize, reikalingas kapitalas turi viršyti galimus įstaigos nuostolius per ateinančių 10 darbo dienų valiutos laikymo laikotarpį 95 % arba daugiau šio laikotarpio trukmės arba 99 % ir daugiau šio laikotarpio trukmės, jeigu buvo atlikta tik praėjusių trejų metų valiutos kursų pokyčių analizė;
  - iii) reikalingas kapitalas turi 2 % viršyti šio priedo 4 dalyje apskaičiuotą grynąją atvirąją poziciją nepriklausomai nuo šios dalies i ar ii punktuose nurodyto reikalingo kapitalo dydžio.
8. Trečia, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms, taikančioms bet kurį šio priedo 1-7 dalyse nurodytą metodą, atimti pozicijas bet kuriomis valiutomis, kurioms taikomi teisiškai saistantys tarpvyriausybiniai susitarimai, skirti apriboti jų kursų kitimą kitų tuose pačiuose susitarimuose numatytų valiūtų atžvilgiu. Įstaigos apskaičiuoja tokių valiūtų suderintas pozicijas ir reikalingą kapitalą, kuris negali būti mažesnis negu pusė atitinkamame tarpvyriausybiniame susitarime numatyto maksimalaus valiutos kurso pokyčio atitinkamų valiūtų atžvilgiu. Šių valiūtų nesuderintos pozicijos vertinamos kaip ir kitų valiūtų nesuderintos pozicijos.

Nepaisant šios dalies pirmosios pastraipos reikalavimų, kompetentingos institucijos gali leisti, kad Europos pinigų sąjungos antrajame etape dalyvaujančių valstybių narių valiūtų suderintų pozicijų reikalingas kapitalas būtų 1,6 % padauginčtas iš tokių suderintų pozicijų vertės.
9. Kompetentingos institucijos informuoja Tarybą ir Komisiją apie bet kuriuos metodus, kuriuos jos nustato arba leidžia taikyti, kad būtų įvykdyti šio priedo 6-8 dalyse išdėstyti reikalavimai.
10. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie šio priedo 9 dalyje nurodytus metodus ir, prireikus iš esmės atsižvelgdama į tarptautines aplinkybes, pasiūlo labiau suderintą požiūrį į užsienio valiūtų riziką.
11. Sudėtinių valiūtų grynosios pozicijos gali būti suskirstytos į jas sudarančias valiutas pagal dalis, kurios joms tenka sudėtinėje valiutoje.

*IV PRIEDAS***KITA RIZIKA**

Investicinių įmonių nuosavos lėšos turi sudaryti vieną ketvirtadalį jų praėjusių metų nustatytų pridėtinių išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti tuo atveju, jeigu nuo praėjusių metų įmonės veikloje įvyko esminių pokyčių. Jeigu įmonė dar nėra baigusi vienerių metų veiklos, įskaitant ir tą dieną, kai ji pradėjo veikti, tuomet reikalavimas yra lygus vienam ketvirtadaliui nustatytų pridėtinių išlaidų, kurios nurodomos jos verslo plane, jeigu kompetentingos institucijos nereikalauja šį planą patikslinti.

V PRIEDAS

NUOSAVOS LĖŠOS

1. Investicinių įmonių bei kredito įstaigų nuosavos lėšos apibrėžiamos pagal Direktyvą 89/299/EEB.

Tos šios direktyvos reikalavimus įgyvendinančios investicinės įmonės, kurių teisinė forma nėra viena iš išvardytų 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų rūšių įmonių metinės finansinės atskaitomybės (priimtos vadovaujantis Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu) 1 straipsnio 1 dalyje ⁽¹⁾, vis dėlto laikomos priskirtinomis 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvos 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės ⁽²⁾ taikymo sričiai.

2. Nepaisant šio priedo 1 dalies reikalavimų, kompetentingos institucijos gali leisti toms įstaigoms, kurios privalo vykdyti šios direktyvos I, II, III, IV ir VI prieduose išdėstytus reikalavimus dėl nuosavų lėšų, naudoti alternatyvų jų apibrėžimą tik įgyvendindamos minėtus reikalavimus. Jokia nuosavų lėšų dalis, numatyta reikalavimams vykdyti, tuo pačiu metu negali būti naudojama kitiems nuosavų lėšų reikalavimams vykdyti. Išskyrus šios dalies d punktą, kurį atimti kompetentingos institucijos gali leisti savo nuožiūra, alternatyvus nuosavų lėšų apibrėžimas apima toliau pateikiamus šios dalies a, b ir c punktus:

- a) nuosavas lėšas, apibūdintas Direktyvoje 89/299/EEB, išskyrus tik pastarosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies 12 ir 13 punktų taikymą toms investicinėms įmonėms, iš kurių reikalaujama iš šios dalies a, b ir c punktų sumos atimti d punktą;
- b) įstaigos grynąjį prekybos knygos pelną, atėmus visus galimus mokesčius ar dividendus, ir grynąjį nuostolį, susidariusį dėl įstaigos kitos veiklos, su sąlyga, kad nė viena iš šių sumų nepriskirta šios dalies a punktui pagal Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 2 arba 11 punktus;
- c) subordinuotas paskolas ir (arba) šio priedo 5 dalyje nurodytus punktus, kuriems taikomos šio priedo 3–7 dalyse išdėstytos sąlygos;
- d) šio priedo 8 dalyje apibūdintą nelikvidų turtą.

3. Šio priedo 2 dalies c punkte nurodyto subordinuotų paskolų kapitalo pradinis terminas yra ne mažiau kaip dveji metai. Šis kapitalas turi būti visiškai apmokėtas, o į subordinuotos paskolos sutartį neturi būti įtraukta jokia sąlyga, numatanti, jog esant tam tikroms nurodytoms aplinkybėms, išskyrus įstaigos likvidavimą, paskola turi būti grąžinta prieš nustatytą grąžinimo dieną išskyrus atvejus, kai tokiam paskolos grąžinimui pritaria kompetentingos institucijos. Tuo atveju, jeigu, grąžinus paskolą, atitinkamos įstaigos nuosavos lėšos sudarytų mažiau kaip 100 % visų reikalavimų, kuriuos turi vykdyti įstaiga, dydžio, negali būti grąžinama nei pagrindinė subordinuotos paskolos suma, nei jos palūkanos.

Be to, jeigu įstaigos nuosavos lėšos pasidaro mažesnės kaip 120 % bendro reikalavimo, kurį turi vykdyti įstaiga, dydžio, ji apie bet kokį subordinuotų paskolų kapitalo grąžinimą informuoja kompetentingas institucijas.

4. Šio priedo 2 dalies c punkte minimas subordinuotų paskolų kapitalas negali viršyti 150 % pradinių nuosavų lėšų, skirtų šios direktyvos I, II, III, IV ir VI prieduose išdėstytiems reikalavimams įvykdyti, ir gali priartėti prie šio maksimalaus dydžio tik esant tam tikroms aplinkybėms, kurios yra priimtinos atitinkamoms institucijoms.
5. Kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms pakeisti šio priedo 3 ir 4 dalyse nurodytą subordinuotų paskolų kapitalą elementais, kurie nurodyti Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 3 ir 5–8 punktuose.
6. Kompetentingos institucijos gali leisti investicinėms įmonėms viršyti šio priedo 4 dalyje nustatytą subordinuotų paskolų kapitalo maksimalų dydį, jeigu, jų nuomone, toks viršijimas yra leistinas rizikos atžvilgiu ir jeigu tokio subordinuotų paskolų kapitalo bei šio priedo 5 dalyje nurodytų punktų bendra suma neviršija 200 % pradinių nuosavų lėšų, numatytų šios direktyvos I, II, III, IV ir VI prieduose nustatytiems reikalavimams vykdyti, arba 250 % tos pačios sumos, jeigu investicinės įmonės, apskaičiuodamos nuosavas lėšas, atima šio priedo 2 dalyje nurodytą d punktą.

⁽¹⁾ OL L 222, 1978 8 14, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/605/EEB (OL L 317, 1990 11 16, p. 60).

⁽²⁾ OL L 372, 1986 12 31, p. 1.

7. Kompetentingos institucijos gali leisti kredito įstaigai viršyti šio priedo 4 dalyje nustatytą subordinuotų paskolų kapitalo maksimalų dydį, jeigu, jų nuomone, toks viršijimas yra leistinas rizikos atžvilgiu ir jeigu tokio subordinuotų paskolų kapitalo bei šio priedo 5 dalyje nurodytų punktų suma neviršija 250 % pradinių nuosavų lėšų, kurios numatytos šios direktyvos I, II, III ir VI prieduose nustatytiems reikalavimams vykdyti.
8. Nelikvidžiam turtui priskiriama:
- ilgalaikis materialus turtas (išskyrus žemę bei pastatus, kuriuos gali būti leista laikyti už jais apdraustas paskolas),
  - turtas, turimaskredito bei finansų įstaigose, įskaitant subordinuotas pretenzijas šioms įstaigoms, kurios gali būti priskirtos tokių įstaigų nuosavoms lėšoms, jeigu jos nebuvo atskaičiuotos pagal Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 12 ir 13 punktus arba pagal šio priedo 9 dalies iv punktą.
- Kompetentingos institucijos gali šios nuostatos netaikyti, jeigu investicinė įmonė yra laikinai įsigijusi kredito ar finansų įstaigos akcijų ir jeigu tai traktuojama kaip finansinė parama, skirta atitinkamai įstaigai reorganizuoti ir išgelbėti. Kompetentingos institucijos gali netaikyti šios nuostatos ir tuo atveju, jeigu akcijos yra įtrauktos į investicinės įmonės prekybos knygą,
- turtas, turimas kitose įmonėse ir investicijos į kitas įmones, išskyrus kredito bei kitas finansų įstaigas, jei negali būti iš karto realizuojamas,
  - trūkumai dukterinėse įmonėse,
  - indėliai, išskyrus tuos, kurie gali būti grąžinami per 90 dienų, neįskaitant mokėjimų, susijusių su būsimais arba pasirinktiniais sandoriais, kuriems nustatytas privalomas įnašas,
  - paskolos ir kitos gautinos sumos, išskyrus tas, kurios turi būti grąžintos per 90 dienų,
  - realios atsargos, jeigu joms netaikomi šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje numatyti kapitalo reikalavimai ir jeigu tokie reikalavimai nėra griežtesni už 4 straipsnio 1 dalies iii punkte nurodytus reikalavimus.
9. Investicinės įmonės, priskiriamos įstaigoms, kurioms netaikomi šios direktyvos 7 straipsnio 4 dalyje apibūdinti reikalavimai, savo nuosavas lėšas apskaičiuoja pagal šio priedo 1–8 dalis taikydamos toliau pateikiamus pakeitimus:
- i) atimamas šio priedo 2 dalies d punkte nurodytas nelikvidus turtas;
  - ii) šio priedo 2 dalies a punkte nurodyta išimtis neapima tų Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 12 ir 13 punktuose nurodytų investicinės įmonės turto dalių įmonėse, kurioms taikoma šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalyje apibūdinta konsoliduota priežiūra;
  - iii) apribojimai, nurodyti Direktyvos 89/299/EEB 6 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, apskaičiuojami iš pirminių nuosavų lėšų atimant šios dalies ii punkte apibūdintus Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 12 ir 13 punktų komponentus, kurie priskiriami įmonių pirminėms nuosavoms lėšoms;
  - iv) Direktyvos 89/299/EEB 2 straipsnio 1 dalies 12 ir 13 punktų elementai, apibūdinti iii punkte, yra atimami iš pirminių nuosavų lėšų, o ne iš bendros visų elementų sumos, kaip nurodyta tos pačios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies c punkte, ypač kai tai susiję su reikalavimų, išdėstytų šio priedo 4–7 dalyse, vykdymu.

VI PRIEDAS

DIDELĖS PASKOLOS

1. Šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalyje nurodytos įstaigos reguliuoja bei kontroliuoja savo poziciją individualių klientų bei Direktyvoje 92/121/EEB apibrėžtų susijusių klientų grupių atžvilgiu taikydamos toliau nurodytus pakeitimus.
2. Prekybos knygos pozicija atskirų klientų atžvilgiu apskaičiuojama sudedant toliau apibūdintus i, ii ir iii punktus:
  - i) pervirši, kuriuo įstaigos ilgosis pozicijos, sudarančios visas atitinkamo kliento išleistas finansines priemones, viršija jos trumpąsias pozicijas, jeigu toks perviršis yra teigiamas (visų atskirų finansinių priemonių grynoji pozicija apskaičiuojama pagal šios direktyvos I priede išdėstytus metodus);
  - ii) jeigu įstaiga organizuoja skolos ar nuosavybės finansinių priemonių platinimą, įstaigos pozicija yra jos grynoji pozicija (apskaičiuojama atimant tas platinamas pozicijas, kurias yra pasirašiusios ar kurių nupirkimą oficialiais susitarimais patvirtino trečiosios šalys), sumažinta šios direktyvos I priedo 39 dalyje nurodytais koeficientais.

Tol, kol bus imtasi tolimesnių koordinavimo veiksmy, kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos sukurtų sistemas, padedančias stebėti bei kontroliuoti jų pozicijas, susijusias su garantavimu išplatinti vertybinius popierius laikotarpiu nuo pradinio įsipareigojimo ir pirmosios darbo dienos, atsižvelgiant į prisiimamos atitinkamų rinkų rizikos pobūdį;
  - iii) poziciją, atsirandančią su atitinkamu klientu sudarant šios direktyvos II priede nurodytus sandorius, susitarimus bei sutartis, kuri apskaičiuojama minėtame priede nurodytu būdu sandorio šalims netaikant rizikos koeficientų.
3. Po to prekybos knygos pozicija susijusių klientų grupių atžvilgiu apskaičiuojama susumuojant pozicijas pagal kiekvieną grupę priklausantį klientą, kaip nurodyta šio priedo 2 dalyje.
4. Bendroji pozicija kiekvieno atskiro kliento ar susijusių klientų grupių atžvilgiu apskaičiuojama sudedant prekybos knygos ir ne prekybos knygos pozicijas atsižvelgiant į Direktyvos 92/121/EEB 4 straipsnio 6–12 dalis. Norėdamos apskaičiuoti ne prekybos knygos poziciją, įstaigos vadovaujasi tuo, jog pozicija, atsirandanti dėl turto, apskaičiuojama iš jų nuosavų lėšų pagal šios direktyvos V priedo 2 dalies d punktą, yra lygi nuliui.
5. Įstaigos teikia ataskaitas apie bendrąją poziciją atskirų klientų arba susijusių klientų grupių atžvilgiu, apskaičiuojamą pagal šio priedo 4 dalį, Direktyvos 92/121/EEB 3 straipsnyje nustatyta tvarka.
6. Pozicijų, susijusių su atskirais klientais arba susijusių klientų grupėmis, suma ribojama pagal Direktyvos 92/121/EEB 4 straipsnį laikantis tos pačios direktyvos 6 straipsnyje išdėstytų pereinamųjų nuostatų.
7. Nepaisant šio priedo 6 dalies reikalavimų, kompetentingos institucijos gali leisti, kad turtas, kurį sudaro pretenzijos investicinėms įmonėms, pripažintoms trečiųjų šalių investicinėms įmonėms bei pripažintiems kliringo rūmams ir biržoms bei kitos su jais susijusios pozicijos, būtų traktuojamas kaip pretenzijos kredito įstaigoms arba su jomis susijusios pozicijos, vadovaujantis Direktyvos 92/121/EEB 4 straipsnio 7 dalies i punktu, 9 ir 10 dalimis.
8. Kompetentingos institucijos gali leisti viršyti Direktyvos 92/121/EEB 4 straipsnyje nurodytas ribas, jeigu tuo pačiu metu vykdomos toliau išvardytos sąlygos:
  - 1) prekybos knygos pozicija atitinkamam klientui arba susijusių klientų grupei neviršija Direktyvoje 92/121/EEB nustatytų dydžių, apskaičiuotų atsižvelgiant į nuosavas lėšas, apibūdintas Direktyvoje 89/299/EEB taip, kad perviršis būtų susijęs tik su prekybos knyga;
  - 2) įmonė įvykdo papildomo kapitalo reikalavimą dėl Direktyvos 92/121/EEB 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyto dydžio perviršio. Šio reikalavimo suma apskaičiuojama atrenkant tokius su vienu klientu arba susijusių klientų grupe susijusios pozicijos komponentus, kuriems taikomi aukščiausi (specialiosios) specifinės rizikos reikalavimai, pateikti šios direktyvos I priede, ir (arba) šios direktyvos II priedo reikalavimai, kurių suma yra lygi šios dalies 1 punkte nurodyto perviršio dydžiui; jeigu perviršis išlieka daugiau kaip 10 dienų, šiems komponentams taikomas papildomo kapitalo reikalavimas, kuris lygus 200 % ankstesniajame sakinėje minėtą reikalavimą.

Praėjus 10 dienų po apribojimo viršijimo, pagal anksčiau išdėstytus kriterijus atrinkti perviršio komponentai įrašomi į atitinkamą toliau pateikiamos lentelės 1 skilties eilutę didėjančia tvarka pagal (specialiosios) specifinės rizikos reikalavimus, išdėstytus šios direktyvos I priede ir (arba) II priede. Tokiu atveju įstaiga įvykdo papildomo kapitalo reikalavimą, taikomą šiems komponentams, kuris lygus šios direktyvos I priede išdėstytų specialiųjų reikalavimų ir (arba) II priedo reikalavimų sumai, padaugintai iš atitinkamo koeficiento, kuris nurodytas 2 skiltyje;

Lentelė

Ribų perviršis (skaičiuojama nuosavų lėšų proc.)	Koeficientai
(1)	(2)
iki 40 %	200 %
nuo 40 % iki 60 %	300 %
nuo 60 % iki 80 %	400 %
nuo 80 % iki 100 %	500 %
nuo 100 % iki 250 %	600 %
per 250 %	900 %

- 3) jeigu nuo perviršio atsiradimo praėjo 10 arba mažiau dienų, prekybos knygos pozicija, susijusi su atitinkamu klientu arba susijusių klientų grupe, negali viršyti 500 % įstaigos nuosavų lėšų;
  - 4) bet kuris bendras perviršis, egzistuojantis daugiau kaip 10 dienų, negali viršyti 600 % įstaigos nuosavų lėšų;
  - 5) įstaigos privalo kas tris mėnesius pateikti kompetentingoms institucijoms ataskaitas apie visus Direktyvos 92/121/EEB 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų dydžių viršijimo atvejus per praėjusius tris mėnesius. Kiekvienu dydžių viršijimo atveju turi būti nurodoma perviršio suma ir atitinkamo kliento pavardė (pavadinimas).
9. Kompetentingos institucijos nustato procedūras, apie kurias jos informuoja Tarybą ir Komisiją, kad būtų užkirstas kelias sąmoningam įstaigų bandymui išvengti papildomo kapitalo reikalavimų, kuriuos joms tektų įvykdyti dėl pozicijų, viršijančių Direktyvos 92/121/EEB 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus dydžius, jeigu šios pozicijos išlieka ilgiau kaip 10 dienų, laikinai atitinkamas pozicijas perduodant kitai bendrovei, kuri nebūtinai turi priklausyti tai pačiai grupei, ir (arba) sudarant dirbtinius sandorius, kurių tikslas — panaikinti poziciją per 10 dienų ir sukurti naują poziciją. Įstaigos privalo turėti sistemas, kurios užtikrintų, kad kompetentingos institucijos būtų iš karto informuojamos apie visus tokio pobūdžio perdavimus.
10. Kompetentingos institucijos gali leisti toms įstaigoms, kurios, kaip numatyta šios direktyvos V priedo 2 dalyje, gali naudoti alternatyvų nuosavų lėšų apibrėžimą, šį apibrėžimą naudoti įgyvendinant šio priedo 5, 6 ir 8 dalių reikalavimus, jeigu iš atitinkamų įstaigų, be kita ko, reikalaujama įvykdyti visus Direktyvos 92/121/EEB 3 ir 4 straipsniuose išdėstytus įpareigojimus, kurie susiję su ne prekybos knygos pozicija, naudojant nuosavas lėšas, kaip nurodyta Direktyvoje 89/299/EEB.